

R. No 9899

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिखामल्लाधिकारेमाघमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४२ वैशाख प्र. २०

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
सर्वत्र भगवत्पदं सर्वदा ॥
सर्वत्र भगवत्पदं सर्वदा ॥

ॐ नमो

ब्र०२०
माघ०
॥२९॥

[The following text is extremely faint and largely illegible due to fading or bleed-through from the reverse side of the page.]

वैवर्त्तपुराणदानमुक्तं मत्स्यपुराणे रथंतरस्यकल्पस्यवृत्तांतमधिकृत्यच सार्वर्णिनानारदायकृष्णमाहात्म्यसंयुतं
 यत्रब्रह्मवराहस्यचरितंवर्ण्यतेपुनः तदष्टादशसाहस्रंब्रह्मवैवर्त्तमुच्यते पुराणंब्रह्मवैवर्त्तयोदद्यान्माघमासिच
 पूर्णमास्यांधेनुयुतंब्रह्मलोकेमहीयते इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणदानम् अत्रैवस्कंदपुराणमपिदेयम् स्कांदेसर्वो
 त्तमकथेशिवमाहात्म्यवर्णनम् लिखित्वैतत्तुयोदद्याद्वेमशूलसमन्वितं माघ्यांसत्कृत्यविप्रायसशैवेमोदतेपदे
 इतिस्कंदपुराणदानम् ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणी ० १ रणवीरसिंहभूपेशकारितेकृत्यसा
 गरे अभवन्माघकृत्यानांरम्योरत्नसमुच्चयः इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंस रघुकुलतिलकरणवीरसिंहमहाराजकारिते
 कृत्यरत्नाकरे माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयःसमाप्तिमगमत् छ छ छ छ छ छ छ छ छ



ब्र० र०
माघ ०
॥२८॥

ह्यस्येतिपाठः कृत्यरत्नावल्यां बहुधनदानं कुर्वत इति तिलस्नायीतिलोद्वर्त्तीतिलहोमीतिलोदकी तिलभुक्
तिलदाता च षट् तिलाः पापनाशना इति स्नानोत्तरं कृत्यमाह मदनपारिजाते विष्णुः काष्ठमौनं पुरस्कृत्य
पूजयेत्पुरुषोत्तमं अवश्यमेव कर्त्तव्यं माघस्नानमिति श्रुतिः भविष्ये तैलमामलकाश्चैव तीर्थे देयास्तु नित्यशः त
तः प्रज्वालयेद्वह्निं सेवनार्थं द्विजन्मनां एवं स्नात्वा वसाने तु भोज्यं देयमवारितम् भोजयेद्द्विजदां पत्यं भूषयेद्बस्त्रभू
षणैः कंबलाजिनरत्नानि वासांसि विविधानि च चोलकानि च देयानि प्रच्छादनपटास्तथा उपानहौ तथा गुह्यमो
चकौ पापमोचकौ अनेन विधिना दद्यान्माधवः प्रीयतामिति भूमौ शयीत होतव्यमाज्यं तिलसमान्वितं तथा
अन्नं चैव यथा शक्त्या देयं माघेन राधिप सुवर्णैरक्तिकामात्रं दद्याद्देदविदे तथा माघांते विशेषेणारदयि माघावसा
ने सुभगे षड्रसं भोजनं स्मृतं सूर्यो मे प्रीयतां नित्यं विष्णुमूर्तिर्निरंजनः दंपत्योर्वाससी सूक्ष्मे सप्तधान्यसमान्विते त्रिं
शत्तु मोदका देयाः शर्करातिलसंयुताः इति अत्रोद्यापनं एकादशीविधानेन व्रतस्योद्यापनं तथेति वचनात्
पूर्वे हि उपवासपूजनादि परे न्हितिलाज्यैरष्टोत्तरशतं होमं कृत्वा सवित्रे प्रसदित्रेति पूर्वोक्तं मंत्रमुक्त्वा दिवाकर
जगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णं कुरुष्वेह माघस्नानमुपस्यते इति क्षमापयेदितिसंक्षेपः इति निर्णय
सिंघावुक्तं कार्तिकेवाथ तपसि विधिरेवं विधोत्तम इति कार्तिकोद्यापने विशेषवचनात् कार्तिकोद्यापनविधिरेवात्र
विधिरिति अथात्रैव घृतकंबलविधिः कार्य्या तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्यपुराणे माघशुक्लचतुर्दश्यामुपोष्या निय
मस्थितः शिवाय पौर्णमास्यां तु कर्त्तव्यं घृतकंबलं कृष्णगोमिथुनं पश्चात्स्वरूपं विनिवेदयेत् दिव्यं वर्षशतं सा
ग्रं शिवलोके महीयते आलिंगं वेदिपर्यंतं यो दद्याद्घृतकंबलं तस्यानंतं भवेत्पुण्यं माघपौर्णिमपर्वणि जागरं
गतं नृत्याद्यैः सकृत्कृत्वा तु पर्वणि मन्वंतरशतं साग्रं रुद्रलोके महीयते इति माघ्यां घृतकंबलविधिः माघ्यां ब्रह्म

गुणितासापिभवेत्पश्चिमवाहिनी पश्चिमाभिमुखीगंगाकालिद्यासंगतायदा हंतिकल्पकृतं पापं सामाघेनृप-
 दुर्लभेत्यादिपाद्मादिवचनेभ्यः प्रयागासंभवेकाश्यांदशाश्वमेधोत्तरस्थप्रयागतीर्थस्नानमुक्तं काशीखंडे काश्यु
 द्भवेप्रयागेयेतपसिस्नांतिमानवाः दशाश्वमेधजनितं फलं तेषां भवेद्ध्रुवमिति ब्राह्मे तडागेपुतुवास्नायात्कूपभांडा
 श्रितेतथा माघमासेवरारोहेशस्तैवेनिम्नगाजलं भांडाश्रितेत्वयंविशेषः सरित्तोयमहावेगंनवकुंभस्थितंतथा
 वायुनाताडितंरात्रौगंगास्नानसममतं यत्रकुत्रापिवामाघेप्रयागस्मरणान्वितः करोतिमज्जनंतीर्थेसलभेद्भागमज्ज
 नं इदंचस्नानंनैरंतर्य्येणकार्य्यं तदुक्तंपृथ्वीचंद्रोदयेप्रभासखंडे माघेमासिचयःस्नायान्नैरंतर्य्येणभावतः
 पौंडरीकफलंतस्यादिवसेदिवसेभवेत् माघस्नानं काम्यमेवेतिकेचित् विष्ण्वादिवक्त्रेणसदावश्यशब्दान्नित्यताव
 गतेर्नित्यं काम्यमिति युक्तं मासपर्य्यंतस्नानासंभवेतुत्र्यहमेकाहंवास्नायात् महामार्घीपुरस्कृत्यस्नायात्तत्रदिनत्रय
 मितिलिंगात् अस्मिन्प्रयागेत्वशक्तोपिस्नायादपिचदिनत्रयं प्रयागेमाघमासेतुत्र्यहंस्नातस्ययत्फलं नाश्वमेधसह
 स्त्रेणतत्फलंलभतेभुवीत्यादिवचनात् अत्रमकरसंक्रमस्थसप्तमीमाघीतित्र्यहमित्येके माघशुक्लदशम्यादीत्यन्ये
 मकरादित्र्यहइत्यन्येमाघस्याद्यत्र्यहइतिकेचित् त्रयोदश्यादीतिवहवःयत्किंचिद्दिनत्रयमितिभट्टाः अत्रत्रयोदश्या
 दिपक्षएवज्यायान् अन्येतुवचनाभावान्निर्मूलाः माघस्नानेनियमास्तुनारदीये नवह्निसेवयेत्स्नातोह्यस्नातोपि
 वरानने होमार्थंसेवयेद्वन्निहनीतार्थकंदाचन अहन्यहनिदातव्या स्तिलाःशर्करयान्विताः त्रिभागस्तुति
 लानांच चतुर्थःशर्करान्वितः अनभ्यंगीवरारोहेसर्वमासंनयेद्भृती असंवृत्तशरीरस्तु यःकथंस्नानमाचरेत्
 पदेपदेश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः तथा शंखचक्रधरंदेवंमाधवंनामपूजयेत् वन्निहुत्वाविधानेनततस्त्वेका
 शनोभवेत् भूशय्याब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानंसमाचरेत् अशक्तोब्रह्मचर्यादौस्वेच्छासर्वत्रकथ्यते अशक्तत्वंधना

ब्र० र०
माघ ०
॥२७॥

व्याः मासोपवासचांद्रायणादिमलमासएवसमापयेत् तदुक्तं दीपिकायाम् नियतत्रिंशद्दिनत्वाच्छुभेमावा
स्यारभ्यसमापयेत् मलिनेमासोपवासव्रतमिति स्नानारंभेचमंत्रोविष्णुनोक्तः तत्रचोत्थायनियमंगृहीयाद्वि
धिपूर्वकं माघमासमिमं पुण्यं स्नास्येहं देवमाधव तीर्थस्यास्यजलेनित्यामिति संकल्प्यचेतसीति ततः स्नात्वा
शुभेतीर्थं दत्त्वा शिरसि वैमृदं वेदोक्तविधिनाराजन् सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् पितृणां तर्पयित्वा तु अत्र तर्प्यततो
जलात् प्रत्यहं स्नानमंत्रश्च पादौ दुःखदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तोषणाय च प्रातः स्नानं करोम्यद्यमाघे
पापविनाशनं मकरस्थेरवौ माघे गोविंदाच्युतमाधव स्नानेनानेन मे देव यथोक्तफलदो भव इमं मंत्रं समुच्चार्य
स्नानान्मौनसमन्वित इति सेतौ ब्रह्मक्षत्रविशांचैव मंत्रवत् स्नानमिष्यते तूष्णीमेव तु शूद्राणां तथैव कुरुनंदन नम
स्कारोऽथ वाकार्यः सर्वपापौघहानिद इति प्रत्यहं सूर्यायार्घ्यदानमंत्रश्च पृथ्वीचंद्रोदये पादौ सवित्रे प्रसावित्रे च प
रंधामजले मम त्वत्तेजसा परिभ्रष्टं पापं यातुमहस्त्रधेति स्नानकालश्च सूर्योदय उक्तः त्रिस्थली सेतौ संप्रा
प्ते माघमासे तु तपास्विजनवल्लभे क्रोशंति सर्ववारीणि समुद्रच्छतिभास्करे हनामः सर्वपापानि त्रिविधानि न संशय इति
नारदोक्तेः मकरस्थेरवौ यो हिनस्नात्यभ्युदिरवौ इति माघमासे रटं त्यापः किंचिदभ्युदितेरवौ इति पाद्मवचनात्
यो माघमास्युषसि सूर्यकराभितप्ते स्नानं समाचरति चारुनदी प्रवाहे उद्धृत्य सप्तपुरुषान् पितृमातृवंश्यान् स्वर्गं
प्रयात्य मरदेहधरो नरोऽसौ इति भविष्योत्तरवचनाच्च ब्राह्मे तु अरुणोदय उक्तः अरुणोदये तु संप्राप्ते स्नानका
ले विचक्षणः माधवांघ्रियुगंध्याय न्यः स्नाति सुरपूजित इति तथा अरुणोदयमारभ्य प्रातःकालविधिः प्रभो माघ
स्नानभवं पुण्यं क्रमात्तत्रावधारणा उत्तमं तु सनक्षत्रमभ्यमं लुप्ततारकं सवितर्युदिते भूपततो हीनं प्रकीर्तितमिति
तेनात्र शक्ता शक्तापेक्षया व्यवस्थेति इदं च स्नानं प्रयागेऽतिप्रशस्तं काश्यां शतगुणं प्रोक्तं गंगायामुनसंगमे सहस्र

वायसाः पंचजज्ञिरे इन्द्राद्वावरुणाद्वायोर्यमादथचनैर्ऋतेः श्राद्धं पितृभ्यः कर्तव्यं तिलैः पूज्यास्तथा किलेति
 ऐंद्रवारुणवायव्यायाम्यानैर्ऋतिकाश्वये वायसाः प्रतिगृह्णंतु भूमौ दत्तं मयान्नकं दद्यादनेन मंत्रेण तेभ्यो भोज्यं
 मधुप्लुतं ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु भुंजीत वांधवैः सहेति माध्यां कृत्वा तिलैः स्नानं सर्वपापैः प्रमुच्यते अन्यत्र च माध्यां
 पूजा तु कर्तव्या देवीवैमंगलां यजेत् देवीपुराणे धेनुगुडमयीं कृत्वा माध्यां यश्चोत्तरायणे सर्वकाममवाप्नोति ज्येष्ठां
 जलमयीं तथा इयमन्वष्टका तत्कृत्यं श्राद्धादि अथ माघस्नानविधिरुच्यते तत्र कालमाह विष्णुः तुलामकरमे
 षेषु प्रातःस्नायी सदा भवेत् हविष्यं ब्रह्मचर्यं च माघस्नाने महाफलमिति अत्र तुलामकरमेष पितृभ्यः
 सौरमास उक्तः ब्राह्मे एकादश्यां शुक्लपक्षे पौषमासे समारभेत् द्वादश्यां पौर्णमास्यां वा शुक्लपक्षे समापनमिति पाद्मेपि
 पौषस्यैकादशी शुक्लामारभ्य स्थंडिलेशयः मासमात्रं निराहारस्त्रिकालं स्नानमाचरेत् त्रिकालमर्चयेद्विष्णुं त्यक्त
 भोगो जितेन्द्रियः माघस्यैकादशी शुक्लायावद्विद्याधरोत्तमेति अत्र त्रिकालस्नानं मासोपवासविषयं निराहारइ
 त्युक्तेः पृथ्वीचंद्रोदये पक्षांतरमाह विष्णुः दर्शवापौर्णमासीं वा प्रारभ्य स्नानमाचरेत् पुण्यान्यहानि त्रिंशत्तुम
 करस्थे दिवा करइति अत्र दर्शमिति शुक्लादि मुख्यचांद्रायणाभिप्रायेणेति बालवृद्धयुवानश्च नरनारीनपुंसकाः
 स्नात्वा माघे शुभे तीर्थे प्राप्नुवंतीप्सितं फलमिति पाद्मे सर्वधिकारिणो ह्यत्र विष्णुभक्तौ यथानृप ब्राह्मे उष्णोद
 केन वा स्नानमशक्ये सति कुर्वते दृढेषु सर्वगात्रेषु नोष्णोदकविशेषता वैष्णवामृते गौडनिबंधे स्कान्दे पौष्यां-
 तु समतीतायां यावद्भवति पूर्णिमा माघमासस्य तावद्विष्णुपूजा विधीयते पितृणां देवतानां च मूलकं नैव दाप-
 येत् ब्राह्मणो मूलकं भुक्त्वा चरेच्चांद्रायणव्रतं अन्यच्च याति नरकं क्षत्रविट्शूद्र एव च वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकं
 मदिरोपमम् यदा माघे मलमासो भवति तदा काम्यानां तत्र समाप्तिनिषेधान्मासद्वयं प्रातःस्नानं तन्नियमाश्च कर्त

ब्र० र०
माघ ०
॥ २६ ॥

रतः सर्वपापविशुद्धात्मा लभते तु परांगतिं अत्र विशेषः ॥ ताम्रपात्रे तिलां कृत्वा पल षोडशकल्पिते सहिरण्यं स्व
शक्त्या वा कल्पिते विधिपूर्वकं विप्राय दत्तं हरति पापं जन्मशतोद्भवमिति कूर्मपुराणात् तत्रैव तिलपूर्णं ताम्रपात्रं साहि
रण्यं द्विजातये प्रातर्दत्त्वा तु विधिवद्दुःस्वप्नं प्रतिहंतिसः तिलपात्रं त्रिधा प्रोक्तं कनिष्ठो नमः मध्यमं ताम्रपात्रं दशपलं जघ
न्यं परिकीर्तितं द्विगुणं मध्यमं प्रोक्तं त्रिगुणं चोत्तमोत्तमं स्वर्णमेकं जघन्यं तु द्विगुणं मध्यमं च यत् त्रिगुणं चोत्तमं तद्वत्सु
वर्णं परिकीर्तितं सुवर्णं दक्षिणां दत्त्वा सर्वपापक्षयो भवेत् अथ तिलपात्रदानमंत्रः तिलाः स्वर्णयुतास्तुभ्यं प्रद
त्ता ह्यघनाशनाः विष्णुप्रीतिकरानित्यमतः शांतिं प्रयच्छत गोदानमंत्रः गवामंगेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश
यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च और्णवस्त्रदानमंत्रः और्णपट्टमनुध्येयं स्वर्णवीजं तव प्रभो दत्तं गृहाण
देवेश पापं मे हर सत्वरं मद न रत्ने तु जीर्णमेष समुत्पन्नाशीतदुःख भयापहा यस्मात्तुषारहारी स्यादतः शांतिं प्रय
च्छतु वस्त्रदानमंत्रः शरणं सर्वलोकानां लज्जा संरक्षणं परं सुवेशैर्धारितं यस्माद्वासः शांतिं प्रयच्छ मे रक्तवस्त्रयुगं य
स्मादादित्यस्य प्रियं सदा प्रदानादस्य मे सूर्य्य अतः शांतिं प्रयच्छतु उपानदानमंत्रः उपानहौ प्रदास्यामि कंठ
कादिनिवारणे सर्वस्थानेषु सुखदे अतः शांतिं प्रयच्छतं रत्नदानमंत्रः यथा सर्वेषु रत्नेषु सर्वे देवा व्यवस्थिताः
तथा शांतिं प्रयच्छतु रत्नदानेन मे सुराः तथा चान्यात्किंचिन्मात्रं दीयते तस्य मंत्रः तन्माघस्त्रानि नादेव विप्राणां भू
तिमिच्छता स्वल्पदानेऽपि दातव्यं माधवः प्रीयतामिति इयं माघपूर्णं माघानक्षत्रयुता माघी प्रोक्ता योगविशे
षेण महामाघीति तथा च गार्ग्यः मेषराशौ यदा शौरिः सिंहै चैव वृहस्पतिः भास्करः श्रवणै च महामाघीति सा स्मृ
ता महामाघी प्रयागे तु नैमिषे फाल्गुणे तथा शालिग्रामे महाचैत्री कृत्वा पुण्यं महाफलमिति गार्ग्यवचनात् अत्र
विशेषमाह विष्णुः माघी मघायुक्ता चेत्तस्यां तिलैः श्राद्धं कृत्वा पूतो भवतीति ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां मघायोगे-

भक्तनकर्तव्यसंसारभयभीरुणा ॥ भीमेनयत्किलपुरासमुपोषिताभूद्रात्रौगलच्छिशिरशीतलवारिधारा तांद्वाद
 शीं दशमुखारिमुखंस्मरन्त्यः सम्यक्समाचरति पार्थिवविष्णुलोकं इति भाविष्योत्तरे माघशुक्लाभीमाद्वादशीव्रतम् *
 नारदीयेपि माघस्यशुक्लद्वादश्यांशालिग्रामशिलाद्विज अभ्यर्च्यविधिवद्भक्त्या सुवर्णतन्मुखेन्यसेत् तांस्थाप्य
 रौप्यपात्रेवासितवस्त्रयुतांवृतां प्रदद्याद्देविदुषेतंचसंभोजयेत्ततः पायसान्नेनखंडाज्यसहितेनहितेनच एवंकृतै
 कभक्तस्सन्विष्णुचिंतनतत्परः वैष्णवंलभतेधामभुक्त्वाभोगानिहेप्सितान् माघशुक्लत्रयोदश्यांमाघत्रिरात्रस्नान
 म् नारदीये माघशुक्लत्रयोदश्यांसमारभ्यदिनत्रयं माघस्नानव्रतंविप्रकार्यमासफलावहं प्रयागेमाघ
 मासेतुग्रहेस्नानस्ययत्फलं नाश्वमेधसहस्रेणतत्फलंलभतेभुवि तत्रस्नानजपोहोमोदानंचानंत्यमश्नुते महा
 मार्घोपुरस्कृत्यस्नायात्तत्रदिनत्रयमिति पाद्मेपि माघशुक्लचतुर्दश्यांयमतर्पणमुक्तंनारदीये माघशुक्लचतुर्दश्यां
 यमतर्पणमीरितं अनर्काभ्युदितेकालेस्नात्वासंतर्पयेद्यमं द्विसप्तनामभिः प्रोक्तैः सर्वाघाविनिवृत्तये तिलदर्भाबुभिः
 कार्यतर्पणद्विजभोजनं कृशरान्नंस्वयंचापितदेवाश्चातवाग्यतः माघपौर्णमास्यांतिलकार्पासकंबलदानं नार
 दीये पूर्णमास्यांततोमाध्यांतिलकर्पासकंबलं रत्नानिकंचुकोष्णीषपादत्राणनिबंधनं दत्त्वाप्रमोदतेस्वर्गेदा
 नंवित्तानुसारतः यस्तत्रशंकरंदेवपूजयेद्विधिपूर्वकं सोश्वमेधफलंप्राप्यविष्णुलोकेमहीयते अस्यांस्नानदाना
 दिप्राशस्त्यं भाविष्योत्तरे वैशाखीकार्तिकीमाघीतिथयोतीवपुण्यदाः स्नानदानविहीनास्ताननेयाः पांडुनंदने
 ति तथाचतत्रैव माध्यांस्नानंतथासम्यक्संतर्पपितृदेवताः तिलपात्राणिदेयानिकंचुकाःकंवलास्तथा कर्पा
 सदानमत्रैवधेनुदानंप्रशस्यते भगिनीभागनेयानीमांतुलानीपितृष्वसा दरिद्राणांचबंधूनांदानंकोटिगुणोत्तरं
 अत्रतिलपात्रदानं ब्रह्मपुराणे ताम्रपात्रांतिलैः पूर्णंप्रस्थमात्रंद्विजायतु सहिरण्यंचयोदद्याच्छ्रद्धावित्तानुसा-

जातवेदसं मंत्रैस्तुवैष्णवैर्दिव्यैः क्षिपयेयुर्महीपते वासुदेवस्य शिरसि वसोर्धारां प्रपातयेत् क्षीरेण पयसाराजं न स
र्वसिद्धिप्रदायिनीं ततः प्रभातसमये यजमानो द्विजैः सह स्नानं कुर्व्यात्कुरु श्रेष्ठ नद्यां सरसि वा पुनः गृहे वा शक्तिर्ही
नस्तु यजमानोष्णवारिणा ततः शुक्लानिवस्त्राणि परिधाय यतव्रतः अर्घ्यं दद्याद्वा स्करस्य सविधानं प्रसन्नधीः पुष्पैर्धू
पैः सनैवेद्यैः पूजयेत्पुरुषोत्तमं हुत्वा हुताशनं भक्त्या दत्त्वा पूर्णाहुतिं ततः पूजयेद्ब्राह्मणान्सर्वान्होतारो ये त्रकल्पिताः श
य्याभोजनगोदानैर्वस्त्रैराभरणैस्तथा आचार्य्यः पूजनीयो त्रसर्वस्वेनापि भारत येन वा तुष्टिमायाति देवतुल्यो गुरुर्यतः
वित्तशाठ्यविहीनस्तु भक्तिशक्तिसमन्वितः दीनानाथविशिष्टाश्रवादिनश्च समागताः तेषां गावो हिरण्यं च दद्याच्छु
द्धेन चेतसा एवं संपूज्य विप्रादीन् भोजयित्वा यथेप्सितान् यथा विभवसारेण पश्चाद्भुंजीत वा गयतः हविष्मन्त्रयत्नेन स
भृत्यः सातिथिस्तथा मयैवं कथितं राजन्वैष्णवास्ते प्रकीर्त्तिताः यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः वा जपेयाति
रात्राभ्यां ये यजंति शतं समाः सर्वे ते विष्णुयोगेभ्यः कलां नार्हन्ति षोडशीं सप्तजन्मनि सौभाग्यमायुरारोग्यमेव च प्राप्नो
ति द्वादशीमेतामुपोष्य विधिवन्नरः मृतो विष्णुपुरं याति विष्णुना सह मोदते चतुर्युगानि द्वात्रिंशद्विष्णुरूपधरः सदा
रुद्रलोकं तथा राजन्युगानि द्वादशैव तु ब्रह्मलोकं तथा त्रीणि सूर्यलोके युगे तथा पुण्यक्षयादिहागत्य राजा भवति
धार्मिकः पृथिव्यधिपतिः श्रीमान् विजितारिः प्रतापवान् व्रतमेतत्पुराचीर्णसगरेण महात्मना नलेन धुंधुमा
रेण दिलीपेन ययातिना एतैश्च पृथिवीपालैः पालिता शेषभूतलैः स्त्रीभिर्वैश्यैस्तथा शूद्रैः धार्मिकैस्तु सदानृप
भृग्वाद्यैर्मुनिसंघातैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः त्वया पृष्ठेन च मया कथितं यन्नराधिप अद्य प्रभृति चैवेयं स्यात्तियास्पति
भूतले भीमाख्या द्वादशी चेति कृताभीमेन वैयतः एषा पुलस्त्यमुनिना कथिता कुरुनंदन यश्चैनां शृणुयात्कुर्व्या
द्यत्नाद्भक्तिस्वभावतः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते सद्रव्येणापि वा पार्थ वित्तशाठ्यविवर्जितः विष्णु

प्रयत्नतः विलिखेन्मण्डलं तत्र पंचवर्णैर्विधानतः ब्राह्मणो वेदसंपन्नो विष्णुभक्तो जितेंद्रियः पंचविंशतितत्त्वज्ञः स्वाचार
 निरतस्तथा कुंडानिकल्पयेत्तत्र अष्टौ चत्वारि वा पुनः ब्राह्मणां स्तेषु यं जीतचातुश्चरणिकान् शुभान् मध्ये च मण्डलस्याथ
 कर्णिकायां जनार्दनं प्रत्यङ्मुखं न्यसेद्देवं चतुर्बाहुमरिंदमं पूजयित्वा विधानेन शास्त्रोक्तेन विचक्षणः गंधैः पुष्पैस्तथा
 धूपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि एवं संपूज्य देवेशं ब्राह्मणैः सह दैशिकैः न्यसेत्स्तं भद्रयंपश्चात्तिर्यक्काष्ठसमन्वितं देवस्याभिमुखं
 तत्र आपीठं परिकल्पयेत् षट्त्रिंशदंगुलं शुभ्रं चतुरस्रं समंततः तत्र शिख्यं समालं व्यसुवृत्तं सुदृढं नवं आरोपयेद्दध
 टं तत्र यादृशं तच्छृणुष्व मे कलधौतं तथा रौप्यं ताम्रं वाप्यथ मृण्मयं सर्वलक्षणसंपन्नं दृढं व्यंगविवर्जितं तं सहस्रस्र
 वंकुर्यात्सलिलं वस्त्रगालितं होमार्थं कल्पयित्वा पिपालाशीसमिधास्तथा तिलान्घृतं तथा क्षीरं शमीपत्राणि चैव हि
 वेद्याः पूर्वोत्तरे भागे ग्रहपीठं प्रकल्पयेत् तत्र पूज्याग्रहाः सर्वे ग्रहयज्ञविधानतः पूर्वस्यां दिशि शक्रस्य पूजां कुर्वीत यत्नतः
 दक्षिणस्यां यमस्याथ प्रतीच्यां वरुणस्य च कुबेरस्य तथोदीच्यां वलिपुष्पफलाक्षतैः एवं संपूज्य संभारं शुक्लांबरधरं तदा
 समालब्धं शुभैर्गंधैर्दध्मपाणिमंतद्वितं पीठमारोपयेद्युक्तं यजमानं द्विजोत्तमः यजमानोऽपि देवस्य सन्मुखः प्रयतः शुचिः
 उपविश्य पठेन्मंत्रं पुरुषोक्तमिदं शृणु नमस्ते देव देवेश नमस्ते भुवनेश्वर ब्रतेनानेन मां त्राहि परमात्मन् नमोस्तुते तत्रो
 दकस्य धारस्ताः प्रत्यङ्मध्याः समीपतः शिरसाधारयेत्तूष्णीं तद्ब्रतेनांतरात्मना होमं कुर्यात्स्ततो विप्रादिक्षु सर्वासु त
 त्पराः पठेयुः शांतिकान् पाठां विष्णुसूक्तानि यानि च वादित्रैस्ताड्यमानैस्तु शंखभेरिस्वनैस्तथा पुण्याहजशब्दै
 श्रवेदध्वनिविमिश्रितैः मंगलयैस्तुतिसंयुक्तैः कारयीत महोत्सवं प्रणम्य देवदेवस्यैव कुठस्थ महात्मनः हरिवंशा
 दिकं सर्वश्रावयेद्ब्राह्मणोपरः सौपर्णिकमथारुच्यानं महाभारतमेव च व्याख्यानकुशलाः केचिच्छ्रावयेयुरतं द्विताः
 अनेन विधिना सर्वांतरात्रिं पुण्यवर्धिनीं यजमानो नयेद्दीमान्यावत्सूर्योदयो भवेत् ब्रह्मणा श्रापितां रात्रिं जुह्वतो

ब्र० र०
माघ ०
॥२४॥

ब्रह्मणः सुतः सर्वज्ञानविधिः श्रीमांस्तीर्थयात्राप्रसंगतः तमागतमथोदृष्ट्वा ब्रह्मयोनिमकल्मषं उत्थाय प्रद-
दौ राजा स्वमासनमभीप्सितं अर्घ्यपाद्यं च यत्किंचित्स्मै तत्प्रददौ प्रभुः राज्यं चैवात्मना सार्धं निवेद्य सुकृतांजलिः
तेन चैवाभ्यनुज्ञातो निषसाद वरासने पप्रच्छ कुशलं प्रश्नं तस्य ध्ययने तथा तथेति चोक्ता समुनिस्तं राजानमभाषत
पुलस्त्य उवाच कश्चित् कुशलं राजन् देशे जनपदे तथा धर्ममतिस्तेरमेतं कश्चित्पार्थिववर्तते राजोवाच सर्वत्र कुश-
लं ब्रह्मन् येषां कुशलमिच्छसि तवागमनजेनाहं ह्लावितो मृतवारिणा एव तौ संविदं कृत्वा संभाष्याथ परस्परं रेमाते
पूर्ववृत्ताभिः कथाभिरितरेतरं ततः कथांतरे राजापुलस्त्यं जातविस्मयः पप्रच्छ सर्वलोकस्य हिताय जगतः पतिः
राजोवाच भगवन् प्राणिनः सर्वे संसारार्णवमध्यगाः दृश्यन्ते विविधैर्दुःखैः पीडयमाना दिवानिशं नरके गर्भवासे च
व्याधिभिर्जरया तथा तथैवेष्टवियोगादिदुःखदौर्गत्यसंभवैः लालप्यमाना बहवः परापिंडोपजीविनः एवं विधा-
न्यनेकानि दुःखानि मुनिपुंगव दृष्ट्वा हितानि तान्येव भृशमेव व्यथितं मनः तेषां दुःखाभिभूतानां प्राणिनां भुवि मानद-
उपकारकरं ब्रह्मिमानुग्रहकाम्यया उपवासं व्रतं चापि दानं वामुनिसत्तम स्वल्पायासेन येनेह जायते च महत्फ-
लम् ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यामुपोष्प न दुःखानां भाजनं जायते
क्वचित् माघमासे सिते पक्षे द्वादशीयाच सा स्मृता तस्यांजलार्द्रवसन उपोष्प सुखभाग भवेत् शृणु राजन् ब्रह्मवहितो
व्रतं पापप्रणाशनं तव शुश्रूषणा द्वाच्यं मयाप्येतन्न संशयः अदीक्षिता यनो देयं नाशिष्याय कदाचन विष्णुभ-
क्त्या यदांताय धर्मनिष्ठाय चैव हि वाच्यमेतन्महाराज भुवि नान्यस्य कस्याचित् ब्रह्महा गुरुघातचिगोघ्नः स्त्रीघात-
कस्तथा कृतघ्नो भिन्नध्रुक् क्रूरो नृभक्षः व्रतस्तथा मुच्यते पातकैः सर्वैः व्रतेनानेन भूपते शुद्धेति थौ मूढैर्ते च मंडपकारये
द्रुधः दशहस्तप्रमाणेन देशे पूर्वोत्तरे तथा तन्मध्ये ह्येकहस्तांतु वेदिकां परिकल्पयेत् श्लक्ष्णां सुकुट्टिमां भूमिं वेद्यां कृत्वा

धावीतास्मिन्कुम्भेतुविन्यसेत सौवर्णैरौप्यताम्रवाशक्त्यापात्रंचभक्तितः सर्वर्वाजैस्तुसंपूर्णैरुत्थापयित्वाविचक्ष
 णः तत्रशक्त्यातुसौवर्णैर्वाराहंस्थापयेद्बुधः दंष्ट्राग्रेणोद्धृतापृथ्वीसपर्वतवनद्रुमा माधवंमधुहंतारंवाराहरूप-
 शालिनं सितवस्त्रयुगलन्नताम्राभावेतुवैणवे स्थाप्यार्चयेद्बुधपुष्पैर्नैवेद्यविविधैःफलैः पुष्पमंडपिकांकृत्वाजा
 गरंतत्रकारयेत् प्रादुर्भावान्हरेस्तत्रकारयेद्बुधोपयेद्बुधः एवंसंस्तूयमानस्यप्रभातेभ्युदितेरवौ शुचिःस्नातोहारिं
 पूज्यब्राह्मणायनिवेदयेत् एवंविधानतोदत्वाहारिवाराहरूपिणं वेदेवेदांगविदुषेसाधुवृत्तायधीमते वि
 ण्णुभक्तायविप्रर्षेविशेषेणतुदापयेत् ब्राह्मणायभवेद्यच्चफलतस्यनिशामय इहजन्मनि सौभाग्यंश्रीकांतिस्तुष्टि
 रेवच ज्ञानवान्पुत्रवान्भोगीत्रपुत्रःपुत्रवान्भवेत् इतिवाराहपुराणे धरणीव्रतेषु वाराहद्वादशीव्रतम् *
 माघशुक्लद्वादश्यांतिलद्वादशीव्रतम् तस्यांतिलैःस्नात्वातिलैर्विष्णुमभ्यर्च्य तिलतैलेनदीपंदत्वा तिलनैवेद्यम्
 तिलदानंचकृत्वा तिलान्भुंजीत तदुक्तं ब्रह्मपुराणे माघेतुशुक्लद्वादश्यांयमोहिभगवान्पुरा तिलानुत्पादया
 मासतपःकृत्वासुदारुणं राजादशरथोभूमौतस्यांतानवतारयत् तिलानामाधिपत्येतुविष्णुस्तत्रकृतः सुरैः
 तस्यामुपोषितःस्नातस्तिलैस्तत्स्थंयजेद्धारिं तिलतैलेनदीपाश्चदेयादेवगृहेष्वथ निवेदयेत्तिलानेवहोतव्या
 श्रुतथातिलातिलान्दत्त्वाचविप्रेभ्योभक्षयेच्चतिलानिह इतिब्रह्मपुराणोक्तंतिलद्वादशीव्रतं इयंचपद्मपुराणे
 भीमद्वादशयुक्ता यथोक्तं त्वयाकृतमिदंवीरतवनाम्राभाविष्यति साभीमद्वादशीनामसर्वपापहराशुभेति
 हेमाद्रौ इयंपूर्वयुताग्राह्या एकादश्यांनिराहारः समभ्यर्च्यचकेशवमिति संकल्पेमंत्रलिङ्गात् भीमद्वादशीकथाभ
 विष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच विदुर्भाधिपतिःश्रीमानासीत्पूज्यःसुधार्मिकः धर्मविद्वर्मकर्ताचशास्त्रदृष्टेनवर्त्मना
 दमयंत्याःपितापूर्वनलस्यश्वशुरोभुवि सत्यवाग्दानशीलश्चप्रजापालनतत्परः आजगाममहाभागःपुलस्त्यो

ब्र० र०
माघ ०
॥ २३ ॥

स्माद्रतप्रभावाच्चयथाह्यासीत्तथाशृणु द्वादशीदिवसेप्रातः प्राक्कीर्णेतुप्रजायते विष्णोः प्रभावान्नृपते पि
शाचत्वंतयोर्गतं पुष्पवतीमाल्यवांश्चपूर्वरूपौवभूवतुः पुनस्ततः स्नेहयुतौपूर्वालंकारधारिणौ विमानमधिरू
ढौताम्रप्सरोगणसेवितौ स्तूयमानौतुगंधर्वैस्तुवुरुप्रमुखैस्तथा हावभावसमायुक्तौगतौनाकेमनोरमे देवेंद्र
स्याग्रतोराजन्प्रणामंचक्रतुर्मुदा तथाविधौतुतौदृष्ट्वा मघवाविस्मितोब्रवीत् वदतांकेनपुण्येनपिशाचत्वाविनिर्गतं
ममशापवशंप्राप्तौकेनदेवेनमोचितौ माल्यवानुवाच वासुदेवप्रसादेनजयायास्तुव्रतेनच पिशाचत्वंगतंस्वा
मिस्तवभक्तिप्रभावतः प्रतिश्रुत्यवचस्तस्यप्रत्युवाचसुरेश्वरः पवित्रपावनौजातौवदनीयौममापिच हरिवासरक
र्तारौविष्णुभक्तिपरायणौ हरिवासरकर्तारौविष्णुभक्तिपराश्रये अस्माकमपितेमर्त्याः पूज्यावंद्यान
संशयः विचचारयथासौख्यपुष्पवत्यासुरालये एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्योहरिवासरः जयाव्रतंतुरा
जेंद्रब्रह्महत्यापहारकं सर्वदानानिदत्तानियज्ञास्तेनकृतानृप सर्वतीर्थेषुसुस्नातःकृतयेनजयाव्रतं यःक
रोतिनरोभक्त्याश्रद्धायुक्तोजयाव्रतं कल्पकोटिशतंयावद्वैकुण्ठेमोदतेध्रुवम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नाग्निष्टोमफलं
लभेत् * इतिभविष्योत्तरेपद्मपुराणेचमाघशुक्लाजयैकादशीव्रतकथा इयंकल्पांतरेभीमसेनोपोषिताभीमसेनेति-
चलोकेविख्याताऽस्याःकथापुराणांतरेज्ञेया अथात्रैव वाराहद्वादशीव्रतं वाराहपुराणे दुर्वासाउवाच एवं
माघेसितेपक्षेद्वादशीधरणीभृतः वाराहस्यशृणुष्वास्यां पुण्यंपरमपावनं प्रागुक्तेनविधानेनसंकल्पंस्नानमेवच
कृत्वादेवंसमभ्यर्च्यएकादश्यांविचक्षणः पुष्पैर्नैवेद्यगंधैस्तमर्चयित्वाच्युतंनरः पश्चात्तस्याग्रतःकुंभंजलपूर्णितुवि
न्यसेत् वाराहायेतिपादौचमाधवायेतिवैकटिं क्षेत्रज्ञायेतिजठरंविश्वरूपेत्युरोहरेः सर्वज्ञायेतिवैकंठंप्रजा-
नांपतयेशिरः प्रद्युम्नायेतिचभुजौदिव्यास्त्रायसुदर्शनं अमृतोद्भवायशंखंचण्डएवार्चनेविधिः एवमभ्यर्च्यमे-

कुण्डलाभ्यां नृपोत्तम कंवुग्रीवायुतासैव दिव्याभरणभूषिता पीनोन्नतौ कुचौ तस्यामुष्टिग्राह्यं तु मध्यमं नितंबो-
 विपुलस्तस्या विस्तीर्णजघनस्थलं चरणौ शोभमानौ चरकोत्पलसमद्युती गायमानौ चतौ तत्र अप्सरोगणसंगतौ-
 मदनातिपरीतांगौ परस्परवशानुगौ परस्परानुरागेण मोहितौ मदविक्कलौ मधवंतं न जानीतः काममार्गणमोहितौ
 नरागशुद्धिमायातौ कामस्य वशवर्तिनौ कुपितो मधवानाह माल्यवंतं सुरागिणं धिक्कां पापंदुराचारं यस्य पापे रता-
 मतिः अशपञ्चातिकोपात्मा माल्यवंतं पुरंदरः पिशाचत्वं गच्छ मूढमाल्यवत्या सहानया एवं शप्तौ तु शक्रेण पेततु-
 धरणीतले मर्त्यलोकमनुप्राप्तौ भुंजानौ कर्मणः फलं एवं मधवता शप्तौ चातिदुःखितमानसौ हिमवंतं गिरिं प्रा-
 प्ता विद्रुशापविमोहितौ उभौ पिशाचतां प्राप्ता दारुणंदुःखमेव च संतप्तमानसौ तत्र महादुःखगता बुभौ गंधर्व-
 त्वं चाप्सरात्वं न जानीतौ हिमोहितौ पीडयमानौ निदाघेन तुषारपवनेन च दंतघर्षं प्रकुर्वाणौ रोमांचितवपुर्धरौ सपि-
 शाचस्तदा प्राह स्वांतु पत्नीं पिशाचिकां किमावाभ्यां कृतं पूर्वं पापं वै लोमहर्षणं येन प्राप्तं पिशाचत्वं दुःखं दुःकृतक-
 म्मणा नराणामधमं मत्वा पिशाचत्वाच्च दुःखितौ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पापं नैव समाचरेत् इति चिंता परौ तत्र सं-
 जातौ दुःखकर्षितौ दैवयोगात्तयोः प्राप्ता माघस्यैकादशीसिता जयानामेति विख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः
 तस्मिन्दिने तु तौ पार्थसर्वाहारविवर्जितौ चिंतयानौ च नृपतेजलपानविवर्जितौ न कृतो जीवघातो हि न पत्रफलभक्षणं
 अश्वत्थस्य समीपे तु पतितौ दुःखसंयुतौ रविरस्तं गतो राजंस्तथैव स्थितयोस्तयोः संप्राप्ता च निशा घोरा दारु-
 णा शीतकारिणी वेपमानौ तुराजंस्तौ सुखार्थं मिथुनीकृतौ परस्य रेण संलग्नगात्रयोर्भुजयोरपि न निदानरतिस्त-
 त्र न तौ सौख्यमविंदतां एव तौ राजशार्दूलशापेनैन्द्रस्य पीडितौ एव तयोर्दुःखितयोर्निजगामतदानिशा मार्तण्डस्यो-
 दयो जातो द्वादशीदिवसागमे मया तुराजशार्दूलतयोर्भक्तिर्वृता हृदि जयायास्तु व्रते चीर्णे रात्रौ जागरणे कृते त

ब्र० र०
माघ ०
॥ २२ ॥

पक्षद्वयगतासुसर्वास्वपिदशमीषुतिथिपत्वेनांतकः सदा पूज्यः इति दशमीव्रतम् माघशुक्लाजयैकादशीव्रतं
नारदीये माघशुक्लैकादशीतुजयाख्यां समुपोष्य वै प्रातर्हरिदिनेभ्यश्चैतुश्रीपतिंपुरुषोत्तमं भोजयेद्दक्षिणां द-
त्त्वा विप्रान्विसृज्य च स्वयं ततो भुंजीत तच्छेषं प्रयतो निजवांधवैः य एवं कुरुते विप्रव्रतकेशवतोषणं समुक्ते हवरान्भो-
गानंते विष्णुपदं व्रजेत् अथास्याः कथा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ साधुकृष्णपरंब्रह्मन्नादिदेवजगत्प्रभो स्वेदजाश्चां-
डजाश्चैव उद्भिजाश्च जरायुजाः तेषां कर्त्ता विकर्त्ता त्वं पालकः क्षयकारकः माघस्य कृष्णपक्षे तु पट्टितलाकथिता त्व-
या शुक्लचैकादशीया च कथयस्व प्रसादतः किं नाम को विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
कथयिष्यामि राजेंद्र शुक्लमाघस्य या भवेत् जयानामेति विख्याता सर्वपापहरा परा पवित्रा पापहर्त्री च काम-
दामोक्षदानृणां ब्रह्महत्यापहंत्री च पिशाचत्वविनाशिनी नैव तस्या व्रते चीर्णे प्रेतत्वं जायते नृणां नातः परतरा का-
चित्पापघ्नी मोक्षदायिनी एतस्मात्कारणाद्वा जन्कर्त्तव्येयं प्रयत्नतः श्रूयतां राजशार्दूलकथां पौराणिकीं शुभां-
प्रकजाख्ये पुराणे च महिमा कथिता मया एकदाना कलोके वा इंद्रो राज्यं चकार ह देवास्तत्र सुखेनैव निवसन्ति मनो-
रमे पीयूषपाननिरताः अप्सरोगणसेविताः नंदनाख्यं वनं तत्र पारिजातोपशोभितं रेमुस्तत्र समंताच्च अप्सरोभि-
र्दिवौकसः एकदारममाणो सौ देवेंद्रः स्वेच्छयानृप वर्तयामास हर्षांतु पंचाशत्कोटिनायकः गंधर्वास्तत्र गायन्ति-
तन्मध्ये पुष्पदंतकः चित्रसेनस्तु नाम्ना वै तत्रास्ते तत्सुतस्तथा मालिनीति च नाम्ना तु चित्रसेनस्य योषिता मालि-
न्यांतु समुत्पन्ना कन्या पुष्पवती शुभा पुष्पदंतस्य पुत्रौ वै माल्यवान्नामनामतः पुष्पवती च तेनैव माल्यवता तु मोहिता
कामबाणैः सुतीक्ष्णैश्च विद्वांगीसा बभूव ह तया हावैः कटाक्षैश्च माल्यवांश्च वशीकृतः लावण्यरूपसंपन्ना तस्या-
रूपं नृपशृणु बाहू तस्यास्तु कामेन कंठपाशीकृता विव चंद्रवददं तस्यानेत्रे कर्णायते तथा कर्णौ संशोभितौ तस्याः

नादिदानांतं पूजनं कारयेत्ततः भक्तिभावे चंदनेन लेखयेद्दशपुत्रिकाः सुबुद्धिदा सुखकरी सर्वसंपत्प्रदायिनी इष्ट
 भोगप्रदालक्ष्मीः कीर्त्तिदा दुःखनाशिनी पुत्रप्रदा च विजया दशमी धर्मदायिनी एताभिर्नाममंत्रैश्च पूजयेच्च पृ
 थक् पृथक् प्रतिष्ठा पूजनं कुर्यान्नैवेद्यं च यथाविधि ततः प्रार्थय क्षमाप्यैव भक्तानुग्रहकारिणीं विशुद्धवसनां दे
 वीं सर्वाभरणभूषितां ध्यायेद्दशदशां देवीं वरदां चाभयप्रदां इति ध्यानं प्रकुर्वीत दशायास्तु प्रयत्नतः फलकै
 र्दशसंख्याकैर्भुजीत तैलपाचितैः एवं व्रतं प्रकर्त्तव्यं दशाकारकमुत्तमम् नारद उवाच कथयस्व प्रसादेन व्रतमेतत्
 पोधन दशाव्रतं कृतं केन कस्य तुष्टो हि भास्करः कश्यप उवाच पुरा भून्नलभूपालश्चक्रवर्त्ती स धार्मिकः राज्यभ्र
 ष्टो दशाहीनो ह्येतैर्नैव हि नारद तेनापि पूजितः सूर्यो व्रतं कृत्वा प्रयत्नतः दुर्दशां नाशयित्वा तु प्राप्तराज्यं श्रिया स
 ततश्च द्वापरे विप्रपांडवो दुर्दशान्वितः भ्रममाणं वने घोरे प्राप्तं सत्यवती सुतं अभिवाद्य मुनिश्रेष्ठं सर्वज्ञं करुणा
 न्वितं धर्मराज उवाच राज्यभ्रष्टो दशाहीनो जातो हं केन कर्मणा प्रत्युपायं हितं ब्रूहि राज्याप्तिकरं मुने क्ष
 णं ध्यात्वा मुनिश्रेष्ठो दृष्ट्वा सूर्यं दशाकरं दशाव्रतं प्रकर्त्तव्यं प्रयत्नेन नराधिप एतद्व्रतस्य सामर्थ्यात् प्राप्स्यसे वसुधा मि
 माम् व्यासस्य वचनं श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः व्रतं कृत्वा प्रयत्नेन चतुर्भिर्भ्रातृभिः सह व्रतस्य तस्य सामर्थ्या
 त्प्राप्तराज्यो बभूव ह श्रुत्वैवं नारदो वाक्यं पुनः प्रच्छ सारवित् नारद उवाच केन कर्म विपाकेन दुर्दशा प्राप्य
 तेनरैः जायते मुनिशार्दूल तत्त्वतस्तद्वदस्व मे कश्यप उवाच तुषभस्मास्थिमुशलं कदाचिह्लंघयेन्नरः कुमारीं
 रजकीं वृद्धां पशुयोनिं व्रजेद्यदा अयो नौ गुदगामी च ब्राह्मणी गमनेन च संध्या सुपर्व समथेरमते च रजस्वलां
 पितृमातृपरित्यागी स्वामिनं संकटे त्यजेत् त्यजेद्वा धर्मपत्नीं च दुर्दशा प्राप्य तेनरैः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन न्यायमार्गं
 रतो भवेत् आयुर्दशाततो राज्यं न्यायमार्गेण वर्तते इति स्कंदपुराणे कश्यप नारद संवादे दशादित्यव्रतम् ॥

ब्र० र०
माघ ०
॥२१॥

रिण्यै नमः सर्वसंपत्तिदायै नमः इष्टभोगप्रदायै नमः लक्ष्म्यै नमः कांतिदायै नमः दुःखनाशिन्यै नमः पुत्र
दायै नमः विजयायै नमः धर्मदायिन्यै नमः एभिर्नाममंत्रैः षोडशोपचारपूजां कृत्वा अथ प्रार्थना विशुद्धव
सनां देवीं सर्वाभरणभूषितां ध्यायेद्दशदिशं देवीं वरदामभयप्रदाम् इति ध्यानम् इत्येवंपूजनंकुर्यात् अथ कथा
सूत उवाच मेरुपार्श्वे भद्रपीठे सुखासीनं जगद्गुरुं कश्यपं सृष्टिकर्तारं तापसं शुद्धमानसं नारदो वैष्णवश्रेष्ठस्त्रैलो
क्यभ्रमणप्रियः कदाचिद्दुर्दशां प्राप्तः कश्यपं शरणंगतः नारद उवाच देवदानवगंधर्वाऋषिपन्नगमानवाः स्त्र
ष्टासि सर्वभूतानां धर्मो धर्मवतां वर दुष्टग्रहाभिभूतानां दुर्दशा हतचेतसां स्तुत्वा विज्ञापयामीह कश्यपं धर्म
वत्सलम् कश्यप उवाच देवानां दुर्दशा चैव जायते ब्रह्मवादिनां प्रसन्नो हं मुनिश्रेष्ठ लोकानां हितकाम्यया ना
रद उवाच देवदानवगंधर्वा मानवाश्च विशेषतः प्राप्तास्तु दुर्दशां केन केन मुक्ता भवंत्युत कश्यप उवाच साधुष्टं महा
भाग जगदानंदकारकं वक्ष्ये सौरव्रतं पुण्यं दुर्दशानाशनं परं दशाकरं हि भूतानां मनोरथफलप्रदं भानुवारेसिते
पक्षे दशम्यां चैव नारद प्रातः काले थमभ्याह्ने स्नानं कुर्याद्यथाविधि भानुं ध्यायेत् त्रिमूर्तिं च सर्वदैवविनाशनं सू
र्यपूजाप्रकर्तव्या तथा गंधानुलेपनैः उपचारैः षोडशभिर्नैवेद्यैस्तु फलादिभिः वह्निर्देशे लिखेत् कृष्णादुर्दशा दशपुत्रि
काः पूजयेत्ताः प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिर्बहिः पूजयेद्दुर्दशास्तत्र लिखित्वा दशपुत्रिकाः दुर्मुखादीनवदनाम
लिनी सत्वनाशिनी सुबुद्धिनाशिनी हिंसादुष्टामित्रविरोधिनी उच्चाटनकरीनाम बहुचिंताप्रवर्धिनी एताः पु
ज्याः कृष्णवर्णा भक्तियुक्तेन चेतसा आदौ पूज्याः प्रयत्नेन गोमयेनानुलेपयेत् नित्यं पापकरे पापे देवा द्विजवि
रोधिनि गच्छत्वं दुर्दशे देवि नित्यं शास्त्रविरोधिनि अनेन प्रार्थ्यमानाश्च विसर्ज्याश्च प्रयत्नतः ततः पूजाप्रक
र्तव्या ढोररूपधरस्य च दशग्रंथिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं ढोरकं तु प्रतिष्ठाप्य करे वध्वा प्रपूजयेत् आवाह

होमंकुर्यात् अत्रादौ पूजा ततो घृताक्तधान्यहोमस्ततः तत्राज्यधारादिहोमः इति भविष्योत्तरोक्तं यमव्रतं * अथ विश्व
 व्रतम् पुलस्त्य उवाच दशम्यामेकभक्ताशिसिमांते दशधेनवः दिशश्च कांचनीर्दद्यान्नारीरूपामहीपते तिल
 द्रोणोपरिगताः सार्वभौमो भवेन्नृपः एतद्विश्वव्रतं नाम महापातकनाशनं इति पद्मपुराणोक्तं विश्वव्रतम् अथ द
 शादित्यव्रतम् कश्यप उवाच भानुवारे सिते पक्षे दशम्यांचैव नारद प्रातः काले थ मध्याह्ने स्नानं कुर्याद्यथाविधि
 स्नात्वा नद्यां देवस्वाते तीर्थे प्रस्त्रवणे तथा विधाय नित्यकर्माणि तर्पयेत् पितृदेवताः तत आगत्य स्वगेहे स्थंडिलं
 कारयेच्छुभम् तस्योपरि न्यसेत् पद्मं द्वादशारं प्रकीर्तितम् ततः पूजा प्रकर्त्तव्या गभस्त्वस्य क्रमेण च सूर्यपूजनं
 सौरमंत्रेण रावाहनादि षोडशोपचारैः कार्यं तद्यथा नमः सवित्रे आवाहनम् आसनं पाद्यं अर्घ्यं आच
 मनं स्नानं वस्त्रं यज्ञोपवीतं गंधाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षिणाश्रविसर्जनम् ततो दुर्मुखादिपूजनम्
 कृष्णवर्णादशपुत्रिकाः कुर्यात् दुर्मुखायै नमः दीनवदनायै नमः मलिन्यै नमः सुबुद्धिनाशिन्यै नमः हिं
 स्रायै नमः दुष्टायै नमः मित्रविरोधिन्यै नमः उच्चाटकारिण्यै नमः बहुचिंताप्रदायै नमः एभिर्नाममंत्रैः प्र
 तिष्ठां पूजां च कृत्वा गोमयेन लेपयेत् ततः प्रार्थना नित्यपापकरे पापे देवद्विजविरोधिनि गच्छ त्वं दुर्दशे देवि
 नित्यं शास्त्रविरोधिनि इति विसर्जनम् दशग्रंथिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं डोरकं तु प्रातिष्ठाप्य करे वध्वा प्र
 पूजयेत् सौरमंत्रेण षोडशोपचारैर्दोरकपूजनम् ततः क्षमापयेद्देवं भास्करं च दिशाकरं दुर्दशानाशनं देवांचित
 ये द्विश्वरूपिणम् अनेन नमस्कारः अथ वायनमंत्रः ॥ फलानां दशकंदद्याच्छोत्रियाय कुटुंबिने दक्षिणा सहितं ते
 न प्रीतो भवद्दिवाकरः भास्वरी बुद्धिदाता च द्रव्यस्थो भास्करः स्वयं भास्करस्तारको भाभ्यां भास्कराय नमोस्तुते
 अनेन वायनदानम् अथ दशापूजनम् कुड्यस्थाने चंदनेन कारयेद्दशपुत्रिकाः सुबुद्धिदायिन्यै नमः सुखका

ब्र० र०
माघ०
॥२०॥

मनःश्रोत्रं च त्वक्क्षुर्जिह्वाघ्राणप्राणो बुद्धिरितिक्रमात् पूर्वादिदलेषु अनामयानितिष्ठंतु प्राणाश्च चिरसंस्थिताः
अनाकुलाचमेव बुद्धिः सर्वस्युर्निरुपद्रवः मनसा कर्मणा वाचामया जन्मनि जन्मनि संचितं क्षपयत्वेन काला
त्मा भगवान्हारिः इति संप्रार्थ्य गुरवे सदाक्षिणमुपस्करं दत्त्वा ब्राह्मणान्पायसादिसदन्नेन भोजयित्वा
आचार्येण मंत्रपारायणपुरःसरं स्नापितो अवशिष्टेनान्नेन गुर्वनुज्ञापुरःसरं बांधवैः सह भुक्तानियमानुत्सृजेत
एवं कृते क्षिप्रमारोग्यं भवतीति गरुडपुराणोक्तमारोग्यदशमीव्रतम् अत्र शुक्ल
दशमीध्यानं वीरमित्रोदये हेमाद्रौ सिंहासनस्थिता शुभ्रा दशमी पीतकुंडला ज्ञानमुद्राभयाचेयं पीतवस्त्राव्ज
मालिनी १ कृष्णवर्णालुलायस्था दशमी दंडपात्रिणी अथ विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रयं शुक्लपक्षे दशम्यां
कार्यं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे दशम्यां च सोपवासस्तु मानवः धर्मसंपूजयेद्देवं सर्वलोकसुखावहं मार्गशी
र्षादथारभ्य नित्यमेतदरिंदम ततो गंधनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा संपूज्य सर्पिषा वह्नौ हुत्वा विप्रान् प्रपूजयेत् ब्र
ह्मांते पयस्विनीं गां दत्त्वा श्वमेधफलं प्राप्नोति कृष्णपक्षे तथाप्येतत्कृत्वा संवत्सरं व्रतं राजसूयमवाप्नोति कुलमुद्धरतेः
स्वयं कृत्वा पक्षद्वयेप्येतद्व्रतं मनुजसत्तम राजसूया श्वमेधाभ्यां फलं प्राप्नोत्यसंशयं इदं व्रतं शुक्लायां कृष्णा
यां द्वयोर्वै तित्रीणि व्रतानि च स्वर्गलोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकं धर्ममतिर्भवेत्तस्य धर्मप्राप्नोति मानवः यत्र य
त्राभिजायेत तत्र धर्मपरो भवेत् आरोग्यमायुष्यकरणशस्यं ज्ञानप्रदं पापविनाशकारि कर्तव्यमेतत्पुरुषेयथाव
त्पूज्यो हि विष्णुर्भगवान्सधर्मः इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रयं अथ भविष्योत्तरेयमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कीर्त्तिताः मूलमंत्राः प्रधानमंत्राः अंगमंत्राः परिवारदेवता
मंत्राः पद्मपत्रेषु परिवारसहितं कर्णिकास्थं तिथीशं कृत्वा गंधादिभिः संपूज्य समित्क्षीरान्नदधिमाक्षिकादिकैः

रितिपाद्वचनात् यत्तुसपितुःपितृकार्येषुनाधिकारःकथंचनेतिनिषेधः सत्वेतद्व्यतिरिक्तपितृकार्यपरः एत
 चापसव्येनतेनापिकार्यामेतिनिर्णयसिंधौ दिवोदासीये मंत्राश्चमहाभारते भीष्मःशांतनवोवीरःसत्यवादी
 जितेंद्रियः आभिरद्भिरवाप्तोपुत्रपौत्रेप्सितांगतिं वैयाघ्रपदगोत्रायसांकृतिप्रवरायच अपुत्रायददाम्येत
 त्सालिलंभीष्मवर्मणे वसूनामवतारायशंतनोरात्मजायच अर्घ्येददामिभोमायआवालब्रह्मचारिणे ॥ माघशु
 क्तनवमोमहानंदाप्रोक्ता नारदीये माघेमासेतुयाशुक्लानवमीलोकापूजिता महानंदेति सारुयातामहानंदकरी
 नृणां तस्यांस्नानंतथादानंजपोहोमउपोषणं सर्वमक्षयतांयातिनात्रकार्यविचारणेति ॥ माघशुक्लदशम्या
 मांगिरसदेवानांपूजोक्ता नारदीये माघशुक्लदशम्यांतुसोपपासोजितेंद्रियः देवानांगिरसोनामदशसम्यक्प्रपू
 जयेत् कृत्वास्वर्णमयानूविप्र गंधाद्यैरुपचारकैः आत्माह्रायुर्मनुर्दक्षो मदःप्राणस्तथैवच हविष्मांश्चगवि
 ष्ठश्चदत्तःसत्यश्चतेदश दशविप्रान्भोजयित्वा मधुरान्नेननारद मूर्तीस्तेभ्यःप्रदद्यात्ताःस्वर्गलोकाप्तयेक्रमात्
 इत्यागिरसदशमीव्रतं ॥ अथारोग्यदशमीव्रतं सनत्कुमारउवाच अथत्वंशृणुदेवर्षेदशमीव्रतमुत्तमं सर्वरोगार्ति
 शमनंसर्वपुष्टिप्रदंशुभं व्रतमेतन्महाबुद्धेकार्यमारोग्यमिच्छता सर्वदाकार्यमेतद्विलिप्सतांचिरजीवितं उप
 वासश्चकर्तव्येनवभ्यामपिमानद दशम्यांचकृतस्नानांमंगलायतनंहरिं देवमिंदिरयासाद्ध्यात्वाचजगतांपतिं
 वैनतेयभुजाशक्तंवनमालाविभूषितं शंखचक्रगदापद्मशाङ्गसिंघरमच्युतं फलैश्चमधुरैःपुष्पैःपायसेनसम
 र्चयेत् अग्रतःस्थापयेत्कुम्भतीर्थतोयेनपूरितं तस्मिन्नावाहयेत्पंचचक्रादीन्यायुधानिच चक्रगदामुशलधनुः
 शाङ्गणीतिहेमाद्रिः पूजयेद्रक्तकुसुमैर्गुडान्नेनसमाहितःद्रोणमात्रतिलैरञ्जकारयेदजिनोपरि तस्मिन्नष्ट
 दलपद्मसौवर्णीहिनिधायचमनः षष्ठानींद्रियाणिप्राणबुद्धिदलेष्वथकर्णिकायांतथाकालं क्रमेणैवंसमर्चयेत्

०२० ब्र
माघ ०
॥१९॥

नजपेजप्यं देवस्य पुरतः स्थितः वायो वालिपुभद्रं ते सुभद्रं ते स्तुवै स दौ ममापकुरु भद्रं वप्रोशनाच्छत्रुहा भव अनेन मंत्रे
एषाति पवनो रात्रिमातिवा ह्यद्वितीयो ह्यिपारणं कुर्यात् इति विजया सप्तमी व्रतं अथ नाना सप्तमी व्रतानि हेमाद्रौ
सुमंतुरुवाच यः क्षिपेदेकभक्तेन शुक्लाद्वादश सप्तमी राजेंद्रयाचकाहारः शार्णिपर्णाशनोपिवा क्षीराशीचैकभक्तो-
वाभिक्षाहारोथवा पुनः जलाहारोथवा भूत्वा पूजयित्वा दिवा करं एवं भक्त्या विवस्वतं प्रतिमासं समाहितः पूजये
द्विधिवद्भक्त्या नामानि पारिकीर्तयेत् तत्र नामानि चेत्रादिक्रमेण मधोविष्णुः माधवे अर्घ्यमा शुक्रे विवस्वान् शुचौ
दिवाकरः श्रावणे पर्जन्यः नभस्येवरुणः अश्वयुजे मित्रः कार्तिके मार्तण्डः मार्गशीर्षे अंडजः पौषे पूषा माघे भ-
गः फाल्गुने त्वष्टे इति भविष्योत्तरोक्तं गोमयादिसप्तमी व्रतं अथोदकसप्तमी व्रतं उदकप्रसृतिपीत्वा क्रियते
याचसप्तमी सेवोदकसप्तम्यात्सर्वदा सर्वकामदेत्युदकसप्तमी वराटकासप्तमी हेमाद्रौ वराटत्रय
मूल्यानया वदन्नादिलभ्यते तदेव भक्ष्यं कल्पयित्वा उपोषणं कुर्यादिति भविष्योत्तरे वराटकासप्तमी व्रतं अथ स-
प्तमीमात्रे आदित्यमंडकव्रतं तत्र रक्तचंदनजेमंडले सूर्यं संपूज्य सहिरण्यं सवस्त्रं मंडकं दद्यात् तत्र मंत्रः आदित्यते
जसोत्पन्नं राज्ञीकरविनिर्मितं श्रेयसे भद्रा विमलं प्रतीच्छा पूषमुत्तमं प्रतिग्रहमंत्रः कामदं धनदं धर्म्यं पुत्रदं सुखदं तथा
आदित्यप्रीतये दत्तं प्रतिगृह्णामि मंडकं एवं प्रतिसंवत्सरं कर्तव्यमिति इत्यादित्यमंडकव्रतं माघशुक्लाष्टम्यां
भीष्माष्टमी व्रतं नारदीये माघे मासे सिताष्टम्यां भीष्मं संतर्पयेद् द्विज संततिं वाप्यविच्छिन्नामिच्छंश्चैवापरा-
जयं पाद्वेपि माघे मासे सिताष्टम्यां सतिलं भीष्मं तर्पणं श्राद्धं चैव तु ये कुर्युस्ते स्युः संततिभागिन इति अत्र
श्राद्धं काम्यं तर्पणं तु काम्यं नित्यमपि ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णादद्युर्भीष्माय नोजलं संवत्सरकृतं तेषां पुण्यं नश्यति
सत्तमेति इति मदनरत्नवचनात् इदं च जीवत्पितृकेनापि कार्यं जीवत्पितापि कुर्वीत तर्पणं यमभीष्मयो

ततो विसृज्य तान् विप्रान् स्वयं भुंजीत वाग्यतः य एवं कुरुते पार्थ सप्तमी व्रतमादरात् नीरुजोरूपवान्वाग्मी शीलवान् जाय
 तेनरः विशेषाद्दीर्घरोगेण ग्रस्तः कुष्ठादिभिस्तु यः तेन कार्यं प्रयत्नेन व्रतमेतद्ब्रुजापहं न ह्यस्ति भास्करादन्यदौष
 धं रोगहानिदं भास्करैकगतिर्यस्तु सर्वभूतहिते रतः तस्य संदर्शनात्स्पर्शाद्भोगहानिः प्रजायते कुतस्तु सूर्यभक्तानां
 रोगदौर्गत्यसंभवः जायते भरतश्रेष्ठ प्रत्यक्षे परमेष्ठिनि सप्तम्या प्रतिमासं तु जन्मव्रतधरो हियः उपवासीरवेभक्तः
 सर्वभूतहिते रतः अष्टम्यां विप्रसाहितो हविष्यं भोययेन्नरः एकादशी समायस्मान्नित्यरूपाति सप्तमी सूर्यस्य मंडलं
 भित्वा याति ब्रह्मसनातनं ये सप्तमीमुपवसंति सितासितां वानानाक्षरैरहिमदीधितिमर्चयंति ते सर्वरोगरहिताः सुखि
 नः स देवभूत्वारवेरनुचराः सपुरे वसंति इदमुद्यापनयुक्तद्वादशसप्तमीव्रतं ज्ञेयं अथ भविष्यपुराणोक्तं सिद्धार्थकादि
 सप्तमीव्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ माघे वामार्गशीर्षे वा कार्या शुक्लार्थसप्तमीत्यादि तत्र जले सिद्धार्थं कृत्वा प्राशयेदिति सि
 द्धार्थसप्तमीव्रतं अथात्रैव सूर्यारुणसंवादोक्तः सप्तमीभेदाः अर्कसंपुटकैरेकाद्वितीयामरिचैस्तथा तृतीयानिवप
 त्रैश्च चतुर्थीफलसप्तमी सप्तमी कामिकाज्ञेया विधिता सांनिबोधमे शुक्लपक्षे रविदिने प्रवृत्ते चोत्तरायणे पुन्रामध्ये ये
 नक्षत्रे पूजयेच्च दिवाकरं उत्तरायणे माघमासे पुन्रामनक्षत्राणि ज्योतिःशास्त्रे हस्तो मैत्रस्तथा पुष्यो मृगशीर्षपु
 नर्वसुः पुन्रामध्ये यनक्षत्राण्येतान्याहुर्मनीषिण इति आसां फलानि अर्कसंपुटकैर्विंशत्यमलं साप्तपौरुषं मरि
 चैः संगमः स्यात्प्रियपुत्रादिभिः सदा सर्वरोगाः प्रणश्यंति निवपत्रैर्न संशयः फलैश्च पुत्रपौत्राश्च दौहित्राश्च
 पिपुष्कलाः अन्नोदकं घृतं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा तथा यशो हिरण्यं च आरोग्यं संततिर्नृप उपोष्य विजयांश
 त्वनूराजा जयति निश्चितं साधयेत्सर्वकामानि विधिवद्युपासिता पुत्रादीन् सर्वानित्यर्थः अथ विजयासप्तमी
 व्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे माघे मासे सिते पक्षे सप्तम्यां कुरुनंदन निराहारो रविभक्त्या पूजयेद्विधिनानृप पूर्वाक्त

ब्र० र०
माघ०
॥१८॥

सिसूर्यायेतिप्रपूजयेत् वाजपेयस्ययज्ञस्य यथोक्तंलभतेफलं सप्तम्यांचैत्रमासेतु वेदांशुरितिपूजयेत्
उक्थ्वाध्वरसमंपुण्यंनरःप्राप्नोत्यसंशयः वैशाखस्यतुसप्तम्यांधातारमभिपूजयेत् पशुबंधाध्वरंपुण्यंनरःप्राप्नो
त्यसंशयम् ॥ ४ ॥ सप्तम्यांज्येष्ठमासेतुइंद्रमित्याभिपूजयेत् अश्वमेधफलावाप्तिर्जायतेनात्रसंशयः ॥ ५ ॥
तथाषाढस्यसप्तम्यांपूजयित्वादिवाकरं बहुस्वर्णस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिपुष्कलम् ॥ ६ ॥ आतपीतिश्रावणेचना
म्नादेवंप्रपूजयेत् सौत्रामणिफलंपार्थनरःप्राप्नोतिभारत ॥ ७ ॥ रविंभाद्रपदेमासिसप्तम्यामर्चयेच्छुचिः तु-
लापुरुषस्यसूक्तेनगुडेनफलभाप्नुयात् ॥ ८ ॥ अश्वयुक्शुक्लसप्तम्यांसवितारंप्रपूजयेत् गोसहस्रप्रदानस्यफलं-
प्राप्नोतिमानवः ॥ ९ ॥ कार्तिकेशुक्लसप्तम्यांसप्ताश्वंनामपूजयेत् योभ्यर्चयतिपुण्यात्मापुंडकस्यफलंभवेत्
॥ १० ॥ मार्गशीर्षेतथाभानुपूजयित्वाविधानतः चतुर्णामपिवेदानांस्वाध्यायस्यफलंलभेत् भास्करंपौ-
षमासेनुपूजयित्वाविधानतः राजसूयमखस्यापिफलभागीभवेन्नरः तथैवकृष्णसप्तम्यांनामपूजादिकंचयः
सोपवासःप्रयत्नेन वर्षमेकं समाचरेत् पारितो नियमेपार्थयागंतत्रसमाचरेत् शुद्धभूमौशुभेदेशेरक्तचंदनलेपिते
एकहस्तंद्विहस्तंवाचतुर्हस्तमथापिवा सिंदूरेणातिरागेणसूर्यमंडलमालिखेत् रक्तपुष्पैःपायसैश्चधूपैःकुंदुर
कादिभिः संपूज्यदद्यान्निवेद्यंविचित्रघृतपाचितं पुरतःस्थापयेत्कुंभान्जलपूर्णान्सदक्षिणान् द्वादशान्ननृप
श्रेष्ठरक्तवस्त्रान्सुचर्चितान् अग्निकार्य्यततःकार्य्यसम्यगर्च्यहुताशनं आकृष्णेनेतिमंत्रेणसामिद्भिश्चार्कसंभवैः
तिलैराज्यगुडोपेतैर्दद्यादष्टशताहुतीः दक्षिणाचततोदेयाब्राह्मणेभ्यः पृथक् पृथक् देयानिरक्तवासांसिद्वाद
शानांद्विजन्मनां द्वादशान्नप्रशंसंतिगावावस्त्रादिभूषिताः छत्रोपानद्युतंचैवमेकैकस्मैप्रदापयेत् वित्तहीनो-
नशक्नोति दातुंद्वादशधेनवः एकाह्यपिसुशीलाच रक्तवर्णापयस्विनी उपदेष्टुप्रदातव्यावित्तशाठ्यमकुर्वता

म्यांसितायासमुपोषितः पूजयेद्भास्करं देवं विश्वरूपं सनातनं आदित्यभास्कररवेभानोसूर्यदिवाकर प्रभाक
 रतिसंपूज्यो देवः सर्वेश्वरो रविः पञ्चाचैव कृताहारः सप्तम्यामुपवासकृत् अष्टम्यांचैव भुंजीत एष एव विधिः स्मृतः
 अनेन वत्सरं पूर्णं पूजयो द्विधिनारविं तस्यारोग्यं धनं धान्यामिह जन्मनि जायते अथास्यामेवरथसप्तमीव्रतं मदन
 रत्ने आदित्यपुराणे आदित्य उवाच माघमासे तु सप्तम्यां शुक्लायां समुपोषितः यः पूजयेत्तु मां भक्त्या तस्याहं
 पुत्रतां व्रजे एवं चोभयसप्तम्यां मासि मासि सुरोत्तम यस्तु मां पूजयेद्भक्त्या समैकमेकमादरात् समैकं वर्षमेकं प्रय
 क्षामि सुतं तस्य ह्यात्मनोऽशसमुद्भवं वित्तं यशस्तथा पुत्रमारोग्यं परमं पदं माघमासे तु यो ब्रह्मन् शुक्लपक्षे जितेन्द्रियः
 पाखंडान्पतितानन्यानजल्पन्विजितेन्द्रियः उपोष्य विधिवत्पञ्चांश्वेतमाल्यविलेपनैः पूजयित्वा तु मां ब्रह्मन् वीर
 होमं समाचरेत् प्रणयित्वा हरिं भक्त्या हविर्भिः पद्मलोचनं वीरहोममाग्निहोत्रं हरिरत्रादित्यः दध्योदनेन पय
 सापायसेन द्विजांस्तथा अनेन विशेषः तस्यैव कृष्णपक्षस्य पञ्चासम्यगुपोषितः तस्यैव तिमाघमासस्य रक्तेत्पलैः
 सुगन्धाढ्यै रक्तपुष्पैश्च पूजयेत् एवं यः पूजयेद्भक्त्या नरो मां विधिवत्सदा उभयोरपि देवैर्द्रुसपुत्रं लभते वरमिति पुत्र
 सप्तमीव्रतं इयं माघशुक्लसप्तमी मन्वादिः तत्र मन्वादिगणोक्तं श्राद्धादिविधेयम् अथ माघशुक्लसप्तम्या
 रभ्य संवत्सरसाध्यं विशोकसप्तमीव्रतं हेमाद्रौ तत्र सूर्यसंपूज्य अतैललवणं भुंजीत अस्यामेवारोग्यसप्तमी
 व्रतं तत्र सप्तम्यां उपवासादिकं कृत्वा अष्टम्यां पारणं कुर्यादिति अथ भविष्योत्तरोक्तं द्वादशसप्तमीव्रतं भविष्ये
 श्रीकृष्ण उवाच अथान्यत्तत्र वक्ष्यामि सप्तमीकल्पमुत्तमं माघमासात्समारभ्य शुक्लपक्षे युधिष्ठिर सप्तम्यां कृतसं
 कल्पो वर्षमेकं व्रती भवेत् वरुणं माघमासे तु भानुं संपूज्य कारयेत् ब्रह्मकूर्चविधानं च यथाशक्त्या नृपोत्तम अष्टम्यां
 भोजयेद्विप्रांस्तिलपिष्टगुडोदनैः अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं कृत्स्नमवाप्यते ॥ १ ॥ तद्वच्च फाल्गुने मा

०२० ब्र
माघ ०
॥१७॥

प्यतदुपरिसूर्यमावाह्य तत्र ध्यानं द्विभुजं शंखचक्राढ्यं पद्मासनसमन्वितं मुहूर्तसमये सम्यग्ध्येयं नारायणं शुभं
रक्तगंधाक्षतपुष्पगुग्गुलागुरुधूपैः पायसान्न नैवेद्यं एवं षोडशोपचारैः संपूज्य तदग्रे धातूनां रजनीचूर्णेन वा-
ष्टदलं षट्पदं विरच्य पूर्वादि क्रमेण रविं आदित्यं सवितारं सितत्रं स्वर्गपतिं सूर्यं भास्करं मित्रं मध्ये नारा-
यणं पूजयित्वा भक्तिहीनं क्रियाहीनं मंत्रहीनं जगत्पते प्रसादात्तव संपूर्णं द्रव्यं तत्तदिहास्तु मे इति संप्रार्थ्य स्ववाहु-
मूलै रवौ प्राप्ते सति स्वेष्टं प्रयोजनं रविं संप्रार्थ्य दक्षिणाशिरस्कंधौ तु वस्त्रेणाच्छाद्य सुखं स्वपेत् यावदुल्लंघ्य भारकरो
गच्छेत्तावत्स्वप्ने यत्पूर्वमनोभिलषितं कथयेत् तत उत्थाय बालमुक्तासहितं गर्भं धातुरत्नपूर्णं दुकूलवेष्टितं सदक्षिणं स-
तां वूलं कूष्माण्डं दद्यात् तदभावे मातुलिंगं कदंबं वा अकिंचनेन ससारथिरथं पंचवर्णकेनानिर्माय सौवर्णं प्रतिमां पूर्व-
वदर्थयेत् ततो रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातस्तत्सर्वं गुरवे दत्त्वा गां च दद्यात् तत इष्टजनैः सह भुंजीत एवं व्रतकर्ता इह
पुत्रपौत्रानुत्पाद्याति सूर्यलोकं यास्यतीति कथायां अत्र पिस्त्रानां विदिरचलासप्तमीविधिना ज्ञेयः इति रथसप्तमी
व्रतविधानं अस्यामेव भविष्योत्तरोक्तरथांकसप्तमीव्रतं हेमाद्रौ माघे मासीत्यादिसप्तम्यामुपोष्य भानुं पूजयि-
त्वा वर्षातिस्वर्णरथे सूर्यं संपूज्य ब्राह्मणाय दद्यादिति रथांकसप्तमीव्रतं इयमेव महासप्तमी अस्यां पूषाभिधानं
सूर्यपूजाव्रतं शुक्लायां माघसप्तम्यां पूषानाममहारविः अदित्यांकश्च पाज्जज्ञे सहस्रकिरणो महान् तस्मात्तं
पूजयेत्तत्र षोपवासो जितेन्द्रियः अर्घ्यैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैर्भक्ष्यैर्मनोरमैः गीतैर्नृत्यैस्तथा वाद्यैर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः
अष्टम्यां च पुनर्भक्ष्यैर्भूयो मधुघृतादिभिः भक्ष्याणितानि देयानि भक्षणीयानि यानि वै इति माघशुक्लसप्तम्यां सूर्य
पूजाव्रतम्
अस्यामेव वाराहोक्तमारोग्यसप्तमीव्रतं वराह उवाच कथयामि महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनं तथैव माघसप्त

त्वयिमहाभुजः उत्पाद्यपुत्रान्पौत्रांश्चसूर्यलोकं प्रयास्यति तत्रस्थित्वाकल्पमेकंचक्रवर्ती भविष्यति श्रीकृष्णउवाच
 इतिसर्वसमाख्यायक्षितिपायद्विजोत्तमः यथागतं जगामासौ नृपः सर्वचकार ह यदादिष्टं द्विजैर्द्रेण तत्सर्वं संबभू
 वह एवं सचक्रवर्त्तित्वं प्राप्तवान्नृपनंदन श्रूयते यस्तु मां धाता पुराणेषु परंतप यद्ददं शृणुयाद्भक्त्या यश्चापि परिकी
 र्त्तयेत् तस्मै प्रतुष्यते भानुर्यच्छते वा भयं सदा एवं विधं रथवरं रथवाजियुक्तं हेमं च हेमशतदीधितिना समेतं तथा च
 माघसितसप्तमिवासरेयः सोमश्चक्रगतिरेवमर्ही भुनाक्ति इति भविष्योत्तरे रथसप्तमीव्रतकथा यदा सप्तमी-
 हस्तर्क्षयुता स्यात्तदा महापूर्वार्थसप्तमी भवति ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ मत्स्यपुराणे इत्येषा कथिता वीररथाख्या सप्तमी-
 परा महती च समाख्याता महापातकनाशिनी तथा च शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा र्क्षतुक्रो भवेत् तस्मात्सा सुम-
 हापुण्या सप्तमी पापनाशिनी तस्यां संपूज्य देवेशं चित्रभानुं दिवाकरं सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः
 यश्चोपवासं कुरुते तस्यां नियतमानसः सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके मर्हीयते इति माघशुक्लायां सप्तम्यां रथस-
 प्तमीव्रतं अस्या अनुष्ठानविधिरुद्यापनकौमुद्यां तत्र पष्ठ्यां प्रातः शुक्लतिलैर्नद्यादौ स्नात्वा देवादीन्पूजयित्वा स-
 र्यालयंगत्वा सूर्यं नत्वा पुष्पधूपाक्षतैः संपूज्य गृहमागत्य अतिथिपूजादिकं विधाय विद्यमाने दिने अतैलभोज-
 नं स्वयमश्नीयात् रात्रौ विप्रं समाहूय नियमं कुर्यात् सप्तम्यां च निराहारो भूत्वा भोगविवर्जितः भोक्ष्येष्टम्यां-
 जगन्नाथनिर्विघ्नं कुरु मे व्रतं इत्युच्चार्य संकल्प्य जलं जलेक्षिपेत् विप्रं संपूज्य भूनोः स्वपेत्ततः सप्तम्यां प्रातः अरु-
 णोदयवेलायां हरिद्रानलकूर्णमृत्तिकाभिः सह स्नात्वा कृतावश्यकः सौरसूक्तं च जप्त्वा गोमयोपलिप्तायां भूमौ-
 नदीतीरे गृहां गणेश्वत्थमूले तुलसीवने वा वस्त्रादिभिर्मण्डपं कृत्वा तन्मध्ये वेदिका तदुपरि धातुनारजोभिः कुंकुमेन-
 वा अष्टदलं विधाय तदुपरि आरक्तवस्त्रं प्रसार्योपरि एकचक्रतुरंगान्वितं सौवर्णं सोपस्कं रथं अशक्तौ राजतंसंस्था-

ब्र० र०
माघ०
॥१६॥

चित्रितं कांचनं राजतं वाथ हयसारथि संयुतं ततो मध्याह्न समये कृतस्नातादिको ब्रती अतिर्यग्वीक्षमाणस्तु पाखंडाला
पवर्जितः सौरसूक्तं जपन् प्राज्ञः समागच्छेत्स्वमालयं निवृत्तानन्यकार्यस्तुकृत्वा ब्राह्मणवाचनं वस्त्रमंडापिकामध्ये
स्थापयित्वा रथोत्तमं कुंकुमेन सुगंधेन चर्चयित्वा समंततः मालाभिः पुष्पदीपानां समंतात्परिवेष्टयेत् धूपेनागुरुमि
श्रेण धूपयित्वा तथोपरि रथे संस्थापयेद्भानुं सर्वलक्षणलक्षितं वित्तानुरूपं हेमं च वित्तशाठ्यविवर्जितः शाठ्याद्वज
तिवैकल्पं वैकल्प्याद्विकल्पं फलं ततो देवं समभ्यर्च्य रथं सह सारथिं पुष्पैर्धूपस्तथा गंधैर्वस्त्रालंकारभूषणैः फलै
र्नानाविधैर्भक्ष्यैर्नैवेद्यैर्घृतपायसैः पूजयेद्भास्करं भक्त्या मंत्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमात् भानो दिवाकरादित्यमार्तं जगतां
पते अपां निधे जगद्रक्षभूतभावनभास्कर प्रणतार्तिहरा चिंत्य विश्वचिंतामणे प्रभो विष्णो हंसादिदेवेश आदि
मध्यांतकारक भक्तिहीनं क्रियाहीनं मंत्रहीनं जगत्पते प्रसादात्तव संपूर्णमर्चनं तदिहास्तु मे एवं संपूज्य देवेशं
प्रार्थयेत्स्वमनोगतं ददाति प्रार्थितो भानुर्भक्त्या संतोषितो नरैः वित्तहीनोऽपि विधिना सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं स
सारथिसाश्वं वर्णकैर्भित्तिलेखितं सौवर्णचतुर्भा नुं यथा शक्त्या प्रकल्पितं प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा सुविस्तरं
जागरं कारयेद्वा त्रैगीतवादित्रनिःस्वनैः प्रोक्षणीयैर्विचित्रैश्च पुण्याख्यानकथादिभिः रथयात्रां प्रपश्येत् भानो
रायतनांश्रितः अनिमीलितनेत्रस्तु नयेत्तारजनीं बुधः प्रभाते विमले स्नानः कृतकृत्यस्ततो द्विजान् अर्चयेद्द्वि
विधैः कामैर्दानैर्वासो विभूषणैः अश्वमेधेन तुल्यस्यादिदं ब्रह्मविदो विदुः अतो देयानि दानानि यथा शक्त्या विवक्षणैः
रथं च गुरवे दद्यात्सर्वोपस्करसंयुतं रक्तं च वस्त्रयुगलं रक्तधेनुसमन्वितं एवं चोर्णे ब्रते राजर्षिना प्रोतिजगत्त्रये तस्मा
त्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्वं रथसप्तमीं येनारोगो भवेत्पुत्रस्त्वदीयो नृपसत्तम व्रतस्यास्य प्रभावेन प्रसादाद्भास्करस्य च
भविष्यति महातेजामहाबलपराक्रमः भुक्ता भोगान्सुविपुलान् कृत्वा राज्ञ्यमकंठकं दत्त्वा सौरथसप्तम्यां मृते

सप्रणवनाममंत्रैः संपूज्यविसृज्यचस्वगृहमागत्य तत्रताम्रपात्रेथवामृण्मयेघृतगुडयुततिलपिष्टयुतसौवर्णं ता
मपत्रंकर्णाभरणमिति भविष्योत्तरे रक्तवस्त्रेणाच्छाद्यसंपूज्य ब्राह्मणाञ्चालयेत् ततोब्राह्मणंसंपूज्य तत्सर्वंनिवे
दयेत् तत्रमंत्रः आदित्यस्यप्रसादेन प्रातःस्नानफलेनच दुष्टदौर्भाग्यदुःखघ्नमयादत्तंहितालकं इतिपठित्वा
निवेदयेत् ततःसमग्रंदिनंहृदिभास्करंध्यायन् क्षपयित्वा वंधुजनैः सहभुंजीत इत्यचलासप्तमीव्रतविधिः अ
स्यामेवरथसप्तमीव्रतं भविष्योत्तरे कथंसाक्रियतेकृष्णमनुष्यैरथसप्तमी चक्रवर्तित्वफलदायाविरूपातात्वया
मम श्रीकृष्णउवाच आसीत्कांवाजविषयेयशोवर्त्तीनराधिपः वृद्धेवयसितस्यासीत्सर्वव्याधियुतःसुतः तत्क
र्मपाकंसोपृच्छद्विनीतोद्विजपुंगवं सचाहराजन्वैश्यायक्षपणःपूर्वजन्मनि ददर्शरथसप्तम्यांक्रियमाणंव्रतंनृप व्रतद
र्शनमाहात्म्यादुत्पन्नोजठरेतव अदाताविभवेतस्मात्तेनायंव्याधितोभवत् ततःसराजापप्रच्छकिमेतस्यविधीयतांद्वि
जउवाच यस्यसंदर्शनाज्जातःपुत्रोयंतवसद्भानि तदेवक्रियतांराजनूरथसप्तमिसंज्ञितं व्रतंपापहरयेनचक्रवर्तित्व
माप्स्यते राजोवाच ब्रूहिविप्रव्रतंकृत्स्नसविधानंसमंत्रकं ईश्वराणांदरिद्राणांसर्वसंपत्प्रदायकं द्विजउवाच शुक्ल
पक्षेतुमाघस्यपश्चामामंत्रयेद्गृही स्नानंशुक्लतिलैःकार्यं नद्यभावेतुकुत्रचित् विमलेसलिलेराजन्विधितद्वर्णधर्मतः
देवादीन्पूजयित्वातुगत्वासूर्यालयंततः सूर्यसम्यङ्नमस्कृत्य पुष्टपधूपाक्षतैःशुभैः आगत्यभवनंपश्चात्पंचय
ज्ञांश्चनिर्वपेत् संतोष्यातिथिभृत्यांश्चवालवृद्धाश्रितान्स्वयं विद्यमानेदिनेश्रीयाद्वाग्यतः स्तैलवार्जितं रात्रौ
विप्रंसमाहूयविधिज्ञंवेदपारंगं संपूज्यनियमंकुर्यात्सूर्यमाधायचेतासि सप्तम्यांतुनिराहारोभूत्वाभोगविवार्जितःभो
क्षयेष्टम्यांजगन्नेत्रनिर्विघ्नंतत्रमेकुरु इत्युच्चार्यनृपश्रेष्ठतोयंतोयेषुनिक्षिपेत् ततोविसृज्यतंविप्रंस्वपेद्भूमौजितेंद्रियः
ततःप्रातःसमुत्थायकृतावश्यःशुचिर्नरः कारयित्वारथंदिव्यंकिकिणीजालमालिनं सर्वोपस्करसंयुक्तरत्नैः सर्वांग

नमः पूज्याः प्रणवपूर्वास्तु नमस्कारयुतास्ततः पुष्पैः सुगंधधूपैश्च पृथक्केन युधिष्ठिर विसर्गवस्त्रसंवीतं स्वस्थानं गम्यता
मिति विसर्ज्य ते सहस्रांशौ समागम्य स्वमालयं ताम्रपात्रे यथाशक्त्या मृण्मये वाथ भक्तिमान् स्थापयेत्तिलपिष्टं च सघृतं
सगुडं तथा कांचनं तालकं कृत्वा अशक्तस्तिलपिष्टकं संछाद्य रक्तवस्त्रेण पुष्पैर्धूपैरथार्चयेत् ततस्तंचालयेद्द्विप्रदद्यान्म
त्रेण तालकं आदित्यस्य प्रसादेन प्रातःस्नानफलेन च दुष्टदौर्भाभ्यदमनं मया दत्तं तु तालकं पूजयित्वा उपदेष्टारं
विप्रानन्यांश्च पूजयेत् ततो दिने समग्रे च भास्करध्यानतत्परः ता एव च कथाः शृण्वन्नन्यावाधर्मसंहिताः पाखं
डादिभिरालापं दर्शनस्पर्शनादिकं वर्जयेत्क्षपयेत्प्राज्ञस्ततो वंधुजनैः सह एतत्ते कथितं पार्थरूपसौभाग्यकारकं
अचलासप्तमीस्नानं सर्वकामफलप्रदं इति पठति य इत्थं यः शृणोति प्रसंगात्कलिकलुषविनाशं सप्तमीस्नान
मेतत् इदमपि च जनानां यो ददाति प्रयत्नात् मुरसदनगतो सौमोदते चाप्सरोभिः इति भाविष्योत्तरोक्तमचलासप्त
मीव्रतम् ॥ अथोद्यापनकौमुदीप्रोक्तं संक्षेपेण अचलासप्तमीविधानं तत्र माघशुक्लपक्षां प्रातःस्नात्वा देशका
लौ संकीर्त्य ममाखिलपापक्षयपूर्वकरूपसौभाग्यसर्वकामफलप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मचलासप्तमीव्रतं क
रिष्ये इति संकल्प्य भास्करं संपूज्य स्वयमेकभक्तकुर्व्यात् ततः सप्तम्यां सुगंधीरंजलाशयं तडागं देवस्नातन
दीं वागत्वा न केनापि चालितं जलमिक्षुदंडेन चालयित्वा सौवर्णे राजते ताम्रमये पात्रे अशक्ता वलावु
मये कौसुमं रंजितवर्तितिलतैलप्रज्वालितं दीपं संस्थाप्य सप्तार्कपत्राणिसप्तवदरोपत्राणि च सिरसि धृत्वा भास्करं
ध्यायन् इमं मंत्रमुदीरयेत् नमस्ते रुद्ररूपाय रसानांपतये नमः वरुणाय नमस्तुभ्यं हरि वासनमोस्तुते इत्यु
क्त्वा जले दीपं न्यसेत् ततः स्नात्वा देवताः संतर्प्य तत्तीरे चंदनेनाष्टदलं विलिख्य तत्र पूर्वादि क्रमेण रविं १
भानुं २ विवस्वंतं ३ भास्करं ४ सवितारं ५ अर्कं ६ प्रभाकरं ७ सहस्रकिरणं मध्यउमासहितं शिवं

कुलश्रेष्ठसागरस्यविलासिनी सावसिष्ठाश्रमपुण्यंजगामगजगामिनी वसिष्ठमुनिमासीनं प्रणम्या नतकंधरा
 कृतांजलिपुटाभूत्वा प्राहेदं जगतोहितं मयानदत्तं नहुतं नोपवासव्रतं कृतं भक्त्या संपूजितः शंभुः स्वामिन् शार्ङ्गध
 रोन च सांप्रतंतप्यमानाया व्रतीं कचिद्विशस्वमे येन दुःखां वुपं कौघादुत्तरामिभवार्षं एतत्तस्याश्रवहुशः शु
 त्वातिकरुणं वचः कारुण्यात्कथयामास वसिष्ठो मुनिसत्तमः वसिष्ठ उवाच माघस्य सितसप्तम्यां सर्वकामफल
 प्रदं रूपसौभाग्यजननं स्नानं कुरु वरानने कृत्वा षष्ठ्या मेकभक्तं सप्तम्यां निश्चलं जलं रात्र्यंते चालयेथास्त्वं द
 त्वा शिरसि दीपकं माघस्य सितसप्तम्या मचला चालितं चयत् जलं मलानां सर्वेषां स्मृतं प्रक्षालनं ततः वसिष्ठ व
 चनं श्रुत्वा तस्मिन्नहनि भारत चकारेंदुमती स्नानं दानं सम्यग्यथाविधि स्नानस्यास्य प्रभावेन भुक्ता भोगान्यथे
 प्सितान् इंद्रलोकेप्सरा मध्येनायकात्वमुपागता अचला सप्तमी स्नानं कथितं ते विशांपते सर्वपापप्रशमनं सु
 खसौभाग्यवर्द्धनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं कृष्णविशेषतः सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिं
 मंत्रसमन्वितं श्रीकृष्ण उवाच एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठां संपूज्य भास्करं सप्तम्यां तु प्रतिप्रातः सुगंभीरं जलाशयं
 सरित्सरस्तडागं वा देवखातमथापि वा सुखावगाहमन्वेष्टुं दुष्टसत्त्वैरदूषितं व्यालां वुपक्षिभिश्चैव जलगैर्मत्स्यक
 च्छपैः न केन चालयेत यावत्तावत् स्नानं समाचरेत् सौवर्णे राजते पोत्रे भक्त्या लां वुमये तथा तैलवर्तिस्तु दातव्या महारंज
 नरंजिता महारंजनं कौसुभं समाहितमना भूत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकं भास्करं हृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् नम
 स्ते रुद्ररूपाय रसानांपतये नमः वरुणाय नमस्तेस्तु हरि वासनमोस्तुते जलोपरितरे दीपं स्नात्वा संतर्प्य देवताः च
 दनेन लिखेत् षट्पत्रं सकार्ष्णिकं मध्ये शिवं सपत्नीकं णवेन समन्वितं शाक्रे दले रविः पूज्यो भानुश्चैवानले तथा
 याम्येविवस्वान्नैऋत्ये भास्करं पूजयेद्बुधः पश्चिमेऽपि तापूज्यो तथार्कश्चानिले दले सौम्ये सहस्रकिरणः शैवे सर्वात्मने

०२० ब्र
० माघ
॥१४॥

लकंठासाजटाखंडेदुभूषिता इभस्थासप्तमीगौ ~~विनुजावज्रपात्रिणीति~~ उभयसप्तमीध्यानं ततो नित्यविधिं
निर्वर्त्य चंदनेनाष्टपत्रकमलं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवसहितं सपत्नीकां शिवं संपूज्य पूर्वादिदलेषु रविं भानुं विव
स्वंतं भास्करं सवितारं अर्कं सहस्रकिरणं सर्वात्मानं क्रमेण प्रणवादिनमोतनामभिर्वस्त्रादिभिः संपूज्य स्वस्था
नंगम्यतामिति विसृजेत् ततस्तान्नादिपोत्रकांचनं कर्णाभरणं घृतगुडतिलपिष्टसाहितं अशक्तश्चेत्तिलपिष्टजंसं
स्थाप्य रक्तवस्त्रेणाच्छाद्य पुष्पादिभिः संपूज्य ब्राह्मणैः स्वास्तिवाचनं कारयित्वा ब्राह्मणाय दद्यात् तत्र मंत्रः आदित्य-
स्य प्रसादेन प्रातःस्नानफलेन च दुष्टदौर्भाग्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकमिति ततो गुरुं संपूज्य सूर्यं ध्ययन् नूविप्रान्सं
भोज्यस्वयं भुंजीत इति तालकदानं ततः ससारथिरथं वर्णकैर्विलिख्य तथा यथाशक्ति स्वर्णादिघटितं भानुं संपूज्य दद्यात् इति रथदानविधिः
अत्रान्योपि विशेषः कथायां द्रष्टव्यः इयं मन्वादिः शुक्लपक्षस्थत्वात् पौर्वाहिकी
ग्राह्या माघस्य मलमासत्वे मन्वादिकश्चाद्विमुभयत्रापि कार्यं मन्वादिकमिति पूर्वोक्तवचनात् अस्यां काशीखंडे विशेष
उक्तः लोलाकैरथ सप्तम्यां स्नात्वा गंगादिसंगमे सप्तजन्मकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणमिति पद्मयोगोप्यत्र स
तिसंभवे ज्ञेयः सच निर्णयामृते प्रोक्तः षष्ठी च सप्तमी चैव वारश्चेदं शुभालिनः योगोयं पद्मकोनामसूर्यकोटिग्रहैः सम इति
अथ भविष्योत्तरोक्ताऽचला सप्तमी व्रतकथा युधिष्ठिर उवाच अध्रुवेण शरीरेण सुपुष्टेनापि किं फलं माघस्नानं विना
देवत्वयोक्तं यदुनंदन प्रातःस्नाना समर्थं तु शरीरं यस्य देहिनः किं तेन वद कर्तव्यं माघे संसारभीरुणा सौकुट्या
च्छरीरस्य अवलत्वात् तथैव च कथां श्रियः सूरुपास्युः सुभगा सुप्रजास्तथा पुण्यस्य महतश्चैव सर्वमेतत्फलं यतः
अल्पायासेन सुमहद्वेन पुण्यमवाप्यते स्त्रीभिर्माममब्रूहि स्नानमेकं जगद्गुरो श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां भरत श्रेष्ठ
हस्यं मुनिभाषितं यन्मया कस्यचिन्नोक्तमचला सप्तमी व्रतं वेश्या चेंदुमतीनामरूपौ दार्ढ्यगुणान्विता आसीत् कुरु

तस्मान्माघस्नानं सूर्योदये कर्तव्यं अचलासप्तमीस्नानं त्वरुणोदय एवेति सिद्धांतः यत्तु दिवोदासीये अचलासप्त
 मीदुर्गाशिवरात्रिर्महान्नरः द्वादशीवत्स पूजायां सुखदा प्राग्युता सदेति षष्ठी युक्तमुक्तं तद्यदि पूर्वे हि षष्ठी घटिका द्वयं
 सप्तमीचपरेद्युः क्षयवशादरुणोदयात् पूर्वसमाप्यते तत्परं ज्ञेयं तत्र षष्ठां सप्तमीक्षयं प्रवेश्यारुणोदये स्नानं कर्तव्यं इ
 यंच प्रयागे प्रशस्ता अरुणोदयवेलायां शुक्लामाघस्य सप्तमी प्रयागे यदि लभ्येत कोटि मूर्ध्न्यग्रहैः समेति वचनात् तथा
 माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा कुर्यात्स्नानार्घ्यदानाभ्यामायुरारोग्यसंपद इति इदं च स्नानं तिथ्यादि
 संकीर्त्य सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरीपत्राणि च सुवर्णादिपात्रस्थितिलतैलकुसुमवर्तिप्रज्वालितं दीपं चाशिरसिकृत्वा इक्षु
 दंडेन जलं चालयित्वा भास्करं हृदये ध्यात्वा नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्ते स्तुहारि वासनमो स्तुते
 इति श्लोकं पठित्वा दीपं प्रवाहे विसृज्य शुक्लतिलै रंगोद्वर्तनं कृत्वा स्नानं कर्तव्यं दिवोदासीये मदनरत्ने तु इक्षुदंडेन जलं चा
 लयित्वा सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरीपत्राणि चाशिरसिकृत्वा वक्ष्यमाणमंत्रैः स्नात्वा तिलापिष्ठमया पूषे ह्ये मं सूर्यं सं
 पूज्य विप्राय दद्यादित्युक्तं स्नानमं नाश्रुकाशीखंडे यद्यज्जन्मकृतं पापं मया सप्तसु जन्मसु तन्मे रोगं च शोकं च
 माकरो हंतु सप्तमी एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मांतरार्जितं मनोवाक्कायजं यच्च ज्ञाताज्ञातं च यत्पुनः इति सप्तवि
 धं पापं स्नानान्मे सप्तसप्तिके सप्तव्याधिसमाकीर्णहरमाकरि सप्तमीति एतन्मंत्रजपं जप्त्वा स्नात्वा पादोदकं
 नरः केशवादित्यमालोक्य नरो निष्कलुषो भवेत् ततोऽर्घ्यं दद्यात् सच सौरागमे प्रोक्तः अर्कपत्रैस्स वदरैर्दूर्वाक्षतसचं
 दनैः अष्टांगविधिना चार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये अर्घ्यदानमंत्रो मदनरत्ने सप्तसप्तिवहप्रीतसप्तलोकप्रदीपन
 सप्तम्या सहितो देवगृहाणा धर्मं दिवा करेति ततः सप्तमीप्रार्थना जननी सप्तलोकानां सप्तमी सप्तसप्तिके सप्त
 व्याहृतिके देवि नमस्ते सूर्यमंडल इति अत्र सप्तमीध्यानं ताम्रवर्णां ज्यपात्रासाहयस्था सप्तमीमतेति नीलकुंत

ब्र० र०
माघ०
॥१३॥

लमाप्नुवन्ति इति भविष्योत्तरे माघशुक्लामंदारपष्ठीव्रतम् ॥ अथ माघशुक्लसप्तमीकृत्यानि नारदीये माघस्य शु-
क्लसप्तम्यामचलारख्यं व्रतं स्मृतं त्रिलोचना जयंती यं सर्वपापहरा स्मृता रथारूपा सप्तमी चैवं चक्रवर्तित्वदायिनी
अस्यां समर्च्य संविदुः प्रतिमां तु हेमीं हेमाम्बराश्वरथगां तु ददेत्स हेमां यो भावभक्तिसहितः स गतो हिलोकं शंभोः प्र-
सादत इहापि च भुक्तभोगः भास्करी सप्तमी चैवं कोटिभास्वद्रूपमा अरुणोदयवेलायामस्यां स्नानं विधीयते अ-
र्कस्य च वदर्याश्च सप्तसप्तदलानि च विधाय शिरसि स्नायात्सप्तजन्माघनाशनं पुत्रप्रदं व्रतं चात्र प्राहादित्यः स्वयं
प्रभुः यो माघसितसप्तम्यां पूजयेन्मां विधानतः तस्याहं पुत्रतां यास्ये स्वां शेन भृशतो पितः तस्यां जितेन्द्रियो भूत्वा
समुपोष्यादिवानिशं पूजयेदपरे चाह्निहोमं कृत्वा द्विजांस्तथा दध्योदनेन पयसा पायसेन च भोजयेत् अनेन विधि-
ना यस्तु कुरुते पुत्रसप्तमीं लभते स तु सत्पुत्रां चिरायुषमनामयं इयमचला सप्तमी त्रिलोचना जयंतीत्युक्तं भविष्यो-
तरे माघस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमी सा त्रिलोचना जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिरिति मत्स्यपुराणे यस्यां
मन्वंतरस्यादौ रथमापादिवाकरः जयंती नाम सा प्रोक्ता शुक्लमाघस्य सप्तमीति सा स्नानादावरुणोदयव्यापिनी
ग्राह्या सूर्यग्रहणतुल्या तु शुक्लमाघस्य सप्तमी अरुणोदयवेलायां तस्यां स्नानं महाफलमिति विष्णुक्तेः दिनद्वये
ऽरुणोदये चेत्पूर्वे वषण्मुन्योरिति युग्मवाक्यादीति भट्टोजिदीक्षिताः अयं च स्नानकालो रणोदये ये माघे स्नानं कुर्यात्तदा
नृप्रत्येव अन्यान् प्रतितु सूर्योदय एव माघमासस्य सप्तम्यामुदयत्येव भास्करे विधिवत्तत्र स्नानं महापातकनाश-
नामित्यपरा कौविष्णुक्तेरित्युक्तं तन्मृग्यं मदनरत्नादिसर्वप्राचीननवीनग्रंथेष्वेतद्वचनस्यानुपलंभात् तद्ग्रंथविरो-
धाच्च माघस्नानकालस्तु सूर्योदय एव खमुद्रच्छतिभास्कर इति माघमासे रटं त्यापः किंचिदभ्युदिते रवाविति यो-
माघमास्युषसि सूर्यकराभिते स्नानं समाचरतीत्यादि नारदीयभविष्योत्तरप्रभृतिवचनं डिडिमस्य जागरूकत्वात्

कृत्यं माघशुक्लपष्ठीअरुणाख्याोक्तानारदीये माघेमासेसितापष्ठीसारुणाख्यास्मृताशुभा तस्यामरुणमभ्य
 चर्यविष्णुरूपंसनातनं रक्तैर्गंधांशुकैः पुष्पैर्नैवेद्यैः पुष्पधूपकैः सम्यगभ्यर्च्यविधिव द्यदत्रविलिखेन्नरः
 ततश्चायत्नतोभूयात्मोदतेतत्प्रसादतः इयंमंदारपष्ठी भविष्योत्तरे ॥ * ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशिनीं सर्वकामप्रदांपष्ठीनाम्नामंदारसंज्ञितां माघस्यमलपक्षेतुपंचम्यांल-
 घुभुङ्नरः दंतकाष्ठंततःकृत्वास्वपेद्भूमौजितेंद्रियः सर्वभोगविहीनस्तुषष्ठीमुपवसेन्नरः प्राप्यानुज्ञां
 द्विजश्रेष्ठान्मंदारंप्राशयेन्निशि मंदारोरारजार्कवृक्षः ततःप्रातःसमुत्थाय कृतस्नानःपुनर्द्विजान् संपूज्य
 संहतंकृत्वामंदारकुसुमाष्टकं सौवर्णपूषणंतद्वत्पद्महस्तंसुशोभनं पद्मकृष्णातिलैःकृत्वाताम्रपात्रेदलाष्टकं पू-
 ज्यमंदारकुसुमैर्भास्करायेतिपूर्वतः नमस्कारेणतद्वच्चसूर्यायेत्यनलेदले दक्षिणेतद्वदकार्ययज्ञेशायचनैर्ऋते
 पश्चिमेवसुधाम्नेतिवायव्येयंचभांडवे कृष्णायोत्तरतःपूज्यत्रानंदायेशानकेदले कर्णिकायांचपुरुषंपूज्यसर्वात्म-
 नाहरिं शुक्लवस्त्रैसमावेष्ट्यभक्ष्यमाल्यफलादिभिः एवमभ्यर्च्यतत्सर्वमुपाध्यायेनिवेदयेत् भुंजीतातैललवणं
 वाग्यतःप्राङ्मुखोनिशि अनेनविधिनासर्वसप्तम्यांमासिमासिच कुर्यात्संवत्सरंयावद्विज्ज्ञातुंशाठ्यविवर्जितः
 एतदेवव्रतांतितुविधायकलशोपरि रवियुक्तंद्विजेंद्रायदातव्यंभूतिमिच्छतां रवियुक्तंसौवर्णरवियुक्तमित्यर्थःनमो
 मंदारनाथायमंदारभवनायच त्वंरवेतारयस्वास्मान्मन्त्रास्मात्संसारसागरात् विधिनानेनयःपष्ठीमंदारभवसंज्ञितां-
 विपाप्मासुमुखीमर्त्यो मृतःस्वर्गमहीयते इमामघौघपटलध्वांतोद्वासनदीपिकां प्रगृह्यगच्छन्संसारगर्तायां
 नस्खलेन्नरः मंदारपष्ठींविख्यातांवाञ्छितार्थफलप्रदां यःपठेच्छृणुयाद्वापिसोपिपापैःप्रमुच्यते पष्ठीमुपोष्य
 तिलपंकजकर्णिकायांसंपूज्यभास्करमहासुरवृक्षपुष्पैः यत्प्राप्नुवंतिपुरुषानहितत्कदाचिद्भोभूहिरण्यतिलदाःफ

ब्र० र०
माघ०
॥१२॥

तप्रसादादंतिनःसदा दंतिनोगणेशस्य कृत्वोपवासंयस्तस्यांपूजयेद्विघ्ननायकं तस्यहोमादिकंकर्मभवेत्साह
स्त्रिकंनृप लवणंगुडपूपांश्चघृताक्तांस्त्वथभारत दत्त्वाभक्त्यैवविघ्नेशफलंसाहस्त्रिकंलभेत् विशेषतस्तथारा
जन्पूजयेत्स्वगुरुंनृप गुडलवणघृतैर्वीरसदास्यांकुरुनंदन इतिभविष्योत्तरोक्तंशांतिचतुर्थीव्रतं नारदीयेपि इदं
गौरीव्रतंविप्रसौभाग्यारोग्यवर्द्धनं प्रतिवर्षंप्रकर्तव्यंनारीभिश्चनरैस्तथा दुंदिव्रतंपरैःप्रोक्तंकश्चित्कुंडव्रतंस्मृतं
ललिताव्रतमित्यन्यैःशांतिव्रतमथापरैः स्नानंदानंजपोहोमः सर्वमस्यांकृतंनरैः भवेत्सहस्रगुणितंप्रसादादं-
तिनःसदेति ॥ * ॥ माघशुक्लपंचमीश्रीपंचमी माघवमतेइयंपूर्वाग्राह्या हेमाद्रिमतेपरा तत्रमदनंसंपूज्यवसं-
तोत्सवारंभःकार्य्यइतिनिर्णयामृते अतएवेयंवसंतपंचमीतिभट्टोजिदीक्षिता अत्रादौरतिकामपूजनंश्रीपूजापू-
र्वंकृत्वाततोवसंतोत्सवारंभःकार्य्यः पुराणसमुच्चये माघेमासिसुरश्रेष्ठशुक्लायांपंचमीतिथौ रति
कामौतुसंपूज्यकर्तव्यःसुमहोत्सवः दानानिचप्रदेयानिकर्तव्यः सुमहोत्सवः तथाश्रीपूजनंकार्य्यते
नतुप्यतिमाधवइति तिथितत्वेभविष्योत्तरे माघशुक्लमधिकृत्य चतुर्थीवरदानामतस्यांगौरीसुपूजिता
सौभाग्यमतुलंकुर्यात्पंचम्यांश्रीरपिश्रियं हेमाद्रौभविष्ये माघेशुक्लचतुर्थीतुवरमाराध्यचश्रियः पंचम्यां
कुंदकुसुमैःपूजांकुर्यात्समृद्धये अथरतिकामयोर्ध्यानं हेमाद्रौ शुभारतिःप्रकर्तव्यावसंतोज्ज्वलभूषणा नृत्य
मानाशुभांदेवीसमस्ताभरणैर्युता वीणावादनशीलाचमदकर्पूरचर्चिता कामदेवस्तुकर्तव्योरूपेणाप्रतिमोभुविश्र
ष्टवाहुःसकर्तव्यःशंखपद्मविभूषणः चापवाणकरश्चैवमदाद्रौचितलोचनः रतिःप्रीतिस्तथाशक्तिर्मदशक्तिस्तर्था
ज्ज्वलाचतस्त्रस्तस्यकर्तव्याःपत्न्योरूपमनोहराः चत्वारस्तुकरास्तस्यकार्य्याभार्य्यास्तथोपगाः केतुश्चमकरःका
र्य्यःपंचवाणमुखोमहानिति अत्रश्रीपूजनंमार्गशुक्लपंचम्योक्तमनुसंधेयं ॥ इतिमाघशुक्लाश्रीपंचमीवसंतपंचमी

मयभक्त्यासमाहितैः कुंकुमालङ्कारकाभ्यांचरत्सूत्रैःसकुण्डकैः अर्घ्यैःपुष्पैस्तथाधूपैर्दीपैर्वलिभिरेवच गुडाद्रं
 काभ्यांपयसालवणेनाथपालकैः पूज्यास्त्रियश्चाविधवास्तथाविप्रास्सुलोचनाः सौभाग्यवृद्धयेपश्चाद्भोक्तव्यं
 बंधुभिःसहेतिकुण्डकैर्मृद्गांडाविशेषैरित्यर्थः अविधवाइत्यनेनसधवाःकुमार्यश्चसंगृहीता इतिगौरीचतुर्थीव्रतं
 देवीपुराणेत्वियंकुण्डचतुर्थीत्युक्तं माघमासेतुसंप्राप्तेचतुर्थीकुण्डसांज्ञिता उपोष्यसासुरश्रेष्ठततोराज्यंभविष्यति
 सर्वोपहारसंयुक्तंसर्वोपस्करमाहरेत् पुष्पपत्रफलनालंकंदमूलानियानिच वन्यानिचैवधान्यानिचदेयानिविशेषतः
 त्वक्ठारचारुबीजानिनवानिपल्लवानिच वलभद्रवल्लभंशाकंलवणंगुडशर्करा खंडजीरककुस्तुंबुधान्यानिविविधा
 निचदातव्यानिमुरश्रेष्ठकन्यकानांतुभक्तिः अर्घ्यपात्रंतथाभांडंमृण्मयानिविशेषतःउद्दिश्यदापयेद्देवींप्रीयतांमेस.
 दाइति अनेनाविधिनाशक्रसौभाग्यंपुत्रसंततिः वर्द्धतेनात्रसंदेहो नान्यथाममभाषितं इतिदेवीपुराणोक्तंकुण्डच
 तुर्थीव्रतं माघशुक्लचतुर्थीःबुद्धिपूजोक्ताकाशीखंडे इयमेवतिलचतुर्थीत्युच्यते माघशुक्लचतुर्थीतुनक्तंव्रतपरायणाः
 येत्वांबुद्धिमर्चयंतितेर्घ्याःस्युरसुरद्रुहां विधायवार्षिकीयात्रांचतुर्थींप्राप्यतापसीं तपोमाघस्तस्येयंतापसीचतुर्थी
 त्यर्थः शुक्लांशुक्लतिलैर्वध्वाप्राश्नीयाल्लडुकान्ब्रती तांयात्रांनात्रयःकुर्यान्नैवेद्यांतिललडुकैः उपसर्गसहस्रैस्तु
 सहंतव्योममाज्ञया होमंतिलाज्यद्रव्येणयःकरिष्यतिभक्तिः तस्यांचतुर्थीमंत्रज्ञस्तस्यमंत्रःप्रसेप्सतीति तथाच
 माघमासेचतुर्थीतुतस्मिन्कालेउपोषितः अर्चयित्वातुयोदेवींजागरंतत्रकारयेदिति त्रिस्थलीसेतौलिंगेपि तिथि
 तत्त्वेभविष्योत्तरे माघशुक्लमाधिकृत्योक्तं चतुर्थीवरदानामतस्यांगौरीसुपूजिता सौभाग्यमज्जलंकुर्याच्चतुर्थी
 श्रीरपिश्रियमिति माघशुक्लचतुर्थींशांतिचतुर्थीव्रतंभविष्योत्तरे सुमंतुरुवाच माघमासितथाशुक्लायाचतुर्थी
 महीपते सासर्वशांतिदानित्यंशांतिकुर्यात्सदैवहि स्नानंदानंवलिकर्मसर्वमस्यांकृतंविभो भवेत्सहस्रगुणि

०२०३
०माघ
॥११॥

रंभाभद्राजयाशेवा उमासतीशचीतद्वन्मंगलारणिलसा क्रमान्माघादिसर्वत्रप्रीयतामिति कीर्तयेत् सर्व
त्रपंचगव्यंचप्राशनेसमुदाहृतं उपवासीभवेन्निशक्तौनक्तमिष्यते पुनर्माघेचसंप्राप्तेसाक्षसूत्रकमंडलुं तद्व
द्रोमिथुनंशुक्लं सुवर्णास्यं सितंवरं सवस्त्रभाजं दद्याद्भवानीप्रीयतामिति अनेनविधिनायस्तुरसकल्याणिनी
व्रतं कुर्यात्सर्वपापेभ्योस्तक्षणादेवमति भवांबुदसहस्रंतुनदुःखीजायतेकचित् अग्निष्टोमसहस्रेणय
त्फलं तदमाप्नुयात् नारीचकुरुतेयातुकु रौवायुधिष्ठिर विधवावावराकीवासापितृफलभागिनी सौभाग्या
रौज्यसंपन्नागौरीलोकेमहीयते ॥ इतिठतिचनित्यंशृणोतिप्रसंगात्सकलकलुषमुक्तः पार्वतीलोकमेति माणिम
पिचनराणांयोददातिप्रियार्थं विष्णुमभिजनानांनायकःस्यादमेयः ॥ इतिभविष्योत्तरेरसकल्याणिनीमाघशुक्ला
तृतीयाव्रतम् * ॥ अस्यामेवगौरीतृतीयाव्रतमाचरंतिशिष्टाः माघशुक्लतृतीयायांकन्यासम्यग्वरार्थिनी प्रातः
स्नात्वाचयेद्गौरीपुष्पनैवेद्यचंदनैः मत्स्यपुराणे माघेमासेतुर्वेत्रेवागुडधेनुप्रदोभवेत् गुडव्रतंतृतीयायांगौरी
लोकेमहीयते गुडव्रतो गन्तव्यदानपरः भविष्यपुराणे माघेमासितृतीयायांगुडस्यलवणस्यच दानंश्रेयस्क
रंराजन्स्त्रीणांचपुरुषस्यच गुडेनतुष्यतेदेवीलवणेनमहेश्वरः इत्युमामहेश्वरप्रीतिकरंगुडलवणदानव्रतं अथ
माघशुक्लचतुर्थीकृत्यान् माघशुक्लचतुर्थीवरदारुयाकुंदचतुर्थीतिच हेमाद्रौनिर्णयामृतेचोक्तं कुंभार्केतिप्रशस्ता-
साप्रदोषव्यापिनीग्राह्या अत्रकुंदपुष्पैः शिवमम्यर्च्यनरोनक्तभोजीश्रियमाप्नोति तदुक्तंकूर्मपुराणे कुंभेशुक्ल
चतुर्थीतुंकुंदपुष्पैःसदाशिवं संपूज्य योहिनिकाशीसप्राप्नोतिनरः श्रियमिति अस्यामेवब्रह्मपुराणोक्तंगौ
रीचतुर्थीव्रतं उमाचतुर्थीमाघेतुशुक्लायांयोगिनीगणैः प्राहक्षयित्वासृष्ट्वाचभूयः स्वांगात्स्वकैर्गुणैः ससृ
जुःसहितायस्मात्तस्मात्प्रोक्तासतीपुरा तस्मात्सातत्रसंपूज्यानरैःस्त्रीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैःप्रयत्नेनस

अत्रैवरसकल्याणिनीव्रतम्

भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच अथान्यामपिवक्ष्यामितृतीयांपापनाशिनीं रसकल्याणिनीमेतांपुराकल्पवि
दोविदुः माघमासेतुसंप्राप्यतृतीयांशुक्लपक्षतः प्रातर्गव्येनपयसातिलैःस्नानंसमाचरेत् स्नापयेन्मधुनादे
वीतिथेवैदुस्मेनच पुनःपूजाप्रकर्तव्याजात्यावैकुंकुमेनच दक्षिणांगानिसंपूज्यवामांगानिचपूजयेत् ललितायै-
नमः पादौ गुल्फातद्वयार्चयेत् जंघेजानूतथाशांत्यैतथैवोरुश्रियेनमः मदनालसायैकार्दमदनायैतथोदरं स्तनं-
मदनवासिन्यैकुमुदायैचकंधर भुजंभुजाग्रमाधव्यैकमलायैमुखस्मितं भ्रुवौललाटरुद्राण्यैशंकरायैतथालकान्
मुकुटंविश्वव्यापिन्यैपुनःकांत्यैतथालकान् मदनायैललाटंतुमोहनायैपुनर्भुवं नेत्रेतथाधिदारिण्यैपुष्पैचवदनंपुनः
उत्कांठिन्यैतथाकंठममृतायैचकंधरां रंभायैवामबाहुंचविशोकायैचदक्षिणं हृदयंमन्मथारिण्यैवामदेव्यैजग-
च्छ्रिये आनंदनायैनंदायैसुभद्रायैरमोनमः एवंसंपूज्यविधिवद्द्विजदांपत्यमर्चयेत् भोजयित्वान्नपानेनमधुरेण
विमत्सरः सलङ्कुंकवारिकुंभंशुक्लांबरगुणावृतं दत्त्वासुवर्णकमलगंधमाल्यैरथार्चयेत् प्रीयतामत्रकुमुदागृ-
हीयाल्लवणव्रतं अनेनविधिनादेवींमासिसमर्चयेत् लवणंवर्जयेन्माघेफाल्गुनेचगुडंपुनः तुवराजंतथा
चैत्रेवर्जयेच्चमधुमाधवे यावकंज्येष्ठमासेतुह्यारुढेजीरकंतथा श्रावणेवर्जयेत्क्षीरंदधिभाद्रपदेतथा घृतमाश्वयुजे
तद्वदूर्जेवर्जयेच्चप्राजिका धान्यकंमार्गशीर्षितुषेवर्जयेच्चशर्करा व्रतीतुकरकान्पूर्णात्रेपावैमासिमासिच दद्याद्
द्विकालवेलायांभक्ष्यपात्रेणसंयुतान् लङ्कान्वड्कांश्चैवसंयावमथपूरिकान् घातिकाघृतपूराश्चगुडपूर्णाश्चमं
डकान् क्षीरंशाकंचदध्यन्नामड्योशाकवार्तिकाः पघादौक्रमशोदद्यादेतानिकरकोपरि कुमुदामाधवीगौरी

ब्र० र०
माघ०
॥१०॥

भूत्वाभूमिस्थाक्षपयेत्क्षणं ध्यायमानामुदादेवीं हरिते भवविस्तरे द्वितीये ह्निपुनः स्नात्वा तथैवाभ्यर्च्य पार्वतीं यथा
शक्त्या द्विजान् पूज्यततो भुंजीत वाग्यता एवमुप्रथमे मासि पूजनीया तु कालिका द्वितीये पार्वतीनाम तृतीये शंकरप्रिया
चतुर्थे गिरिजा देवी पंचमे हरवल्लभा दक्षस्य दुहिता षष्ठे मैना की सप्तमे स्मृता मृडानी चाष्टमे मासि गौरी तु नवमे स्मृता
दशमे मासि विख्याता देवी सौभाग्यदायिनी उमा त्वेकादशे मासि गौरी तु द्वादशी परा कुशोदकं पयः सर्पिणो मूत्रं गोम
यं फलं निंबपत्रं कंटकारी वचा शृंगोदकं दधि पंचगव्यं तथा शो कं प्राशनानि क्रमादमी मासि मासि स्थिता ह्येवमुपवास
परायणा ददाति श्रद्धयै तानि याचके ब्राह्मणो न मे हरिद्रा कुंकुमलवणं जरिकं गुडमेव च देयै रेभिः श्रद्धया त्वं सूर्यस्थैस्तु
प्यसि प्रिये मासि मासि भवेन्मंत्रः सौंकारो द्वादशाक्षरः ओंकारपूर्विकैर्देवि नमस्कारांतदीपितैः एभिस्त्वं पूजिता मंत्रैः
स्तुप्यसि त्वं हरिप्रिये तुष्टा त्वमीप्सितान् कामान्ददासि प्रीतिपूर्वकं समाप्ते तु व्रते तस्मिन् ब्राह्मणं वेदपारंगं सहि
तं भार्ययाभ्यर्च्य गंधपुष्पादिभिः शुभैः द्विजं महेश्वरं कृत्वा उमां भार्यां तथैव च अन्नं सदक्षिणं दद्यात् तथा शुभ्रे च वाससी
रक्तवासो युगं दद्यात् त्वामुद्दिश्य हरिप्रिये ब्राह्मणे श्रद्धया युक्ता तस्याः फलमिदं शृणु दशवर्षसहस्राणि लोकान् प्रा
प्य परात्परान् मोदते भर्तृसहिता यथेद्रेण शची तथा मानुषत्वं पुनः प्राप्य न वै धव्यमवाप्नुयात् पुत्रान् भोगांस्तथा रू
पं सौभाग्यं श्रियमेव च एकपत्न्यं तथा भर्तुः प्राणेभ्योऽप्यधिका भवेत् शृणु या द्वाच्यमानं तु भक्त्याया ललिता व्रतं
महास्त्रे हेनकथितं सापितं फलभागिनी संपूज्य पूज्यां ललितां गयष्टीं गंधोदकैर्मृतघटीं शिरसि क्षिपेद्या सास्व
र्गमर्त्यललना सुलभाम भूता भूत्वाधिपं पतिमवाप्य भुवं भुनाक्ते

इति श्री भविष्योत्तरे माघशुक्लाललिता तृतीया व्रतं ॥

पशोभिते मृगक्षगजसिंहैश्चशाखामृगगणावृते गंधर्वयक्षदेवार्षिसिद्धकिन्नरपन्नगैः तपस्विभिर्महाभागैः से
 व्यमानंसमंततः सुखासीनमहादेवं भूतसंघैः समावृतं अप्सरोभिः परिवृतमुमानत्वेदमब्रवीत् ॥ उमोवाच ॥
 भगवन्देवदेवेशशूलपाणेवृषध्वज कथयस्वमहेशान तृतीयाव्रतमुत्तमं सौभाग्यलभतेयेन धनपुत्रान्पशून्सुखं
 नारीरूपंशुभस्वर्गमारोग्यंश्रियमुत्तमां एवमुक्तोदयितयाभार्ययाप्रीतिपूर्वकं विहस्यशंकरः प्राहकिं व्रतेनतवप्रिये
 येकामात्रिषुलोकेषुदिव्यभौमांतरिक्षजाः सर्वेपितेतवायत्तायस्यास्तहंपातिर्यतः उमोवाच सत्यमेतत्सुरेशान
 वयितुष्टेनदुर्लभं किंचित्तुभुवनाभोगभूषणेशशिभूषण भक्त्यास्त्रियोहिमांदेवप्रयुजंतिशुभाभुवि सुरूपाः सुभगा
 काश्चिदपुत्रावहुपुत्रिकाः सुशीलास्तपसाकाश्चिच्छ्रूभिःपीडिताभृशं शौचाचारसमायुक्ता नरोचतेथकस्य
 चित् एवंवहुविधैर्दुःखैः पीडयमानाश्चदारुणैः शरणंमांप्रपन्नास्ताः कृपाविष्टाततोप्यहं येनताः सुख
 संभोगरूपलावण्यसंपदा पुत्रैः सौभाग्यवित्तौघैर्युक्ताः स्युः सुरसत्तम तन्मेकथययत्नेनव्रतानामुत्तमंव्रतं
 ईश्वरउवाच माघेमासेसितेपक्षेतृतीयायांचतत्त्वतःमुखंप्रक्षाल्यहस्तौचपादौचैवसमाहितःउपवासस्यनियमंदंतधा
 वनपूर्वकं मध्याह्नेतुततःस्नानंतिलैरामलकैस्तथास्नात्वोतीर्थ्यजलाच्छुद्धेवाससीपरिधायच सुगंधैःसुमनोभिश्चप्रभू
 तैःकुंकुमादिभिःअर्चयंतुसदादेवींभक्त्यात्वांभक्तवत्सलां कर्पूराद्यैस्तथाधूपनैर्वेद्यैःशर्करादिभिः यदृच्छालाभसंपन्नै
 र्धूपदीपार्चनादिभिः ततः सायंगृहीत्वातु प्रतीछेदघटिकांतथा पात्रेताम्रमयेशुद्धजलाक्षतादिभिश्चिते सहिर
 ण्यद्विजंकृत्वामंत्रपूर्वसमाधिना शिरसिप्रक्षिपेत्तोयंध्यायंतीमनसेप्सितं ब्रह्मावर्तः समाख्यातोब्रह्मयोनिवि
 निर्गतः भद्रेचराततोदेवी ललिताशंकरप्रिया गंगाद्वारेहरंप्राप्तागंगाजलपवित्रता सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थम
 र्चयेद्हरवल्लभे आयाताघटिताभद्रेप्रतीछस्वनमोनमः दत्त्वाहिरण्यंतत्तस्मैप्राशयीतकुशोदकं आचम्यप्रयता

०२०३
०माघ
॥९॥

पद्मगोत्रैः प्रसादतः यानिचान्यानिदानानिदीयन्ते सुवहून्यपि युगादिषु महाराजत्रक्षयाणि भवति हि वित्त
हीनः स्वशक्त्या यो ददाति स्वल्पकं बहु तदप्यक्षयतां याति नात्र कार्या विचारणा वित्तानुसारं स्वदद्यादनीवा
निर्द्वन्द्वं भूहिरण्यं गृहं वासः शयनान्यासनानि च छत्रोपानहयानानि देयानि शुभमिच्छता एवं दत्त्वा यथा शक्त्या
भोजयित्वा द्विजोत्तमान् पश्चाद्भुंजीत सुमना वाग्यतो वंधुभिः सह यत्किंचिद्वाचिकं पापं मानसं कायिकं तथा तत्स
र्वनाशनायाति युगादितिथिपूजनात् गीयमानो थगंधर्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः रुद्रस्यानुचरो भूत्वा रुद्रलोके व-
सेन्नरः यद्दीयते किमपि कोटिगुणं तदाहुः स्नानं तपो नियममाक्षयमेव चात्र स्यादक्षयं सुयुगपूर्वतिथीपुराजन्व्यासा
दयो मुनिवरा इह नान्यथैव इति भाविष्योत्तरोक्तं माघमायां युगादितिथिकृत्यम् ॥ अथ माघशुक्लप्रतिपदा
कृत्यं नारदीये माघशुक्लप्रतिपदिवह्निं साक्षात् महेश्वरं समभ्यर्च्य विधानेन समृद्धो जायते भुवि द्वितीया कृत्यम्
पेतत्रैव माघशुक्लद्वितीयायां भानुरूपं प्रजापतिं समभ्यर्च्य यथान्यायं पूजयेद्बन्धुपुष्पकैः रक्तैर्गन्धैस्तथा स्वर्णमू
र्त्तिं विप्राय शक्तितः ततः पूर्णताम्रपात्रं गोधूमैर्वापितं दुलैः समर्प्य देवं भक्त्यैव समूर्त्तिं प्रददेद्द्विजे एवं कृते व्रते विप्रसा
दात्सूर्यइवोदितः दुरासदो दुराधर्षो जायते भुवि मानवः इह कामान्वरान् भुक्त्वा यात्यन्ते ब्रह्मणः पदं सर्वदेवस्तुतो
भीक्षणं विमानवरमास्थितः माघशुक्लतृतीयायां ललितासौभाग्यसुंदरीवतं नारदीये माघशुक्लतृतीया
यां पूज्यासौभाग्यसुंदरी पूर्वोक्तेन विधानेन नारिकेलार्घ्यदानतः प्रसन्नादिशति स्वीयं लोकं तु समुपोषिता अस्या वि
धानकथा भाविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अथ पृच्छामि भगवन् व्रतं द्वादशमासिकं ललिताराधनं नाम मासमासक्रमेण च
श्रीकृष्ण उवाच शृणु पाण्डव यत्नेन यथा पृष्ठं पुरातनं कैलासाशिखरे रम्ये बहुपुष्पलतावृते शंकरस्य महादेव्यासं
वा दं कुरु सत्तम सचूतपल्लवयुते चंपकाशोकभूषिते कदंबवकुलामोदवशीकृतमधुव्रते मयूररवसंघुष्टे राजहंसो

वेदशास्त्रविदमेकं ब्राह्मणत्रयं वा कृत्वा वस्त्रालंकारादिभिः संपूज्य पुनरपि ब्रह्मविष्णुमहेशान्पंचामृतपुरः सरतुल
 सीविल्वादिकैः पूजयेत् तत आचार्यब्रह्मादिवरणं वेदिकायां अग्निं प्रतिष्ठाप्य सर्वतोभद्रादिसमस्तमंड
 लदेवतापूजांते अग्निपूजनं कृत्वा अन्वादध्यात् ब्रह्मविष्णुमहेशान्घृताक्ततिलद्रव्येण प्रतिदेवतं सहस्रं संख्याकाहु
 तिभिर्लोकपालान्मंडलदेवतांश्चैकैकया हुत्वा यक्षे एवं होमं समाप्य ततस्तिलपर्वतसहितं प्रतिमात्रयसंयुतं दद्यात्
 उतत्सदित्यादिदेशकालौ संकीर्त्य कोटिसूर्यग्रहसमे अर्द्धोदयपर्वणिसशैलवनसप्तसमुद्रादिसंयुतधरादानपुण्यज
 न्यसमग्रफलप्राप्तिद्वारा सूर्यचंद्रोपेन्द्रादिसमस्तलोकप्राप्तपुत्रपरमेश्वरपदप्राप्तये अर्द्धोदयपूर्वोक्तसमस्तफलप्रा
 प्त्यर्थं तिलपर्वतमध्यस्थदेवतात्रयमूर्तिः सौपस्कराः अत्रभूततापवेदाविदेब्राह्मणाय दातुमहमुत्सृजे ततः प्रा
 र्थना ॥ तिलपर्वतमध्यस्था ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः दहंतु पातकं सर्वं यच्छतु मम संततिमित्युक्त्वा दद्यात् ततोदानस्य
 सांगतार्थं रक्तकृष्णश्वेतवर्णैः सुरभिः त्रयं शय्यादिकं आचार्याय दद्यात् अत्र होमद्रव्याणि पलाशसमित् च
 रुतिलान्यानि ब्रह्मणः अश्वत्थसमित् तिलपायसानि विष्णोः चर्वाज्यव्रीहयः शंकरस्य ततोभूमौ श्वेततंडुलैः
 कल्पिताष्टदलोपरि पायसपूरितं कांस्यपात्रं सुवर्णं ब्राह्मणाय संपूज्य दद्यात् तत्रमंत्रः सुवर्णपायसामंत्रं यस्मा
 देतत् त्रयीमयं आवयोस्तारकं ह्येतद्गृहाणा द्विजसत्तम एवं पात्रदानं विधाय भूशय्यादिदानं कृत्वा ब्राह्मणां शि
 पो गृह्णित्वा भूयसीं दक्षिणां दद्यात् इति भाविष्योत्तरोक्तमर्द्धोदयदानव्रतं अस्यामेव माघमासां सावित्रीसहि
 तं ब्रह्माणं पूजयित्वा नवनीतधेनुं दद्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ भाविष्योत्तरे अमायां माघमासस्य पूजयित्वा पितामहं
 गायत्र्या सहितं देवं वेदवेदांगभूषितं नवनीतयुधिष्ठिरं फलैर्नानाविधैर्युतां सहिरण्यां सवस्त्रां च ब्राह्मणाय निवेदये
 त कीर्चयेत् प्रीयतामेत्र पद्मयोनिः सनातनः स्थानं स्वर्गं यथा ताले यन्मर्त्ये किंचिदुत्तमं तदवाप्नोत्यसंदिग्धं

ब्र०र०
माघ०
॥ ८॥

स्यसंक्षिप्तप्रयोगः ब्रतोद्यापनकौमुद्यां तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनः अखिलपापक्षयपूर्वकधर्मार्थकाममोक्षचतुर्विध
पुरुषार्थसिद्धिद्वारा ब्रह्मविष्णुशिवप्रीत्यर्थमर्द्धोदयब्रतोद्यापनकरिष्ये आचार्यादीन् कृत्वा भूमौ दर्भास्तृतायां सार्द्धं
शतत्रयद्रोणपरिमिततिलानां पर्वतं ब्रह्मणे तावत्प्रमाणमेवातिलपर्वतं विष्णवे तथाविधमेवातिलपर्वतं रुद्राय अ
शक्तौ पर्वतमेकमेव कुर्यात् तत्र ब्रह्मविष्णुरुद्राणां सुवर्णप्रतिमात्रयं यथासभवं विधाय ब्रह्मयज्ञानमिति ब्रह्माणं इदं
विष्णुरिति विष्णुं अथर्वकमिति शिवं संपूज्य परित इन्द्रादीन् लोकपालान्नाममंत्रैर्वेदमंत्रैश्च संपूज्य ततो ब्रह्मवि-
ष्णुशिवानां मूर्तिष्वंगपूजां कुर्यात् ब्रह्मणे नमः पादौ पूजयामि हिरण्यगर्भाय ऊरू० परमेष्ठिने जंघे० वेधसे गुह्यं-
हंसवाहनाय कटि० शतानंदाय वक्षसि० सावित्रीपतये वाहून्० पूर्वादिचतुर्मुखेषु ऋग्वेदाय नमः यजुर्वेदाय नमः
सामवेदाय नमः अथर्ववेदाय नमः चतुर्वक्राय नमो नेत्रेषु कपिलाय ललाटे हंसाय शिरः पूजयामि ॥ १ ॥
अथ विष्णोः अनंताय नमः पादौ० विष्णुरूपाय नमः ऊरू० मुकुंदाय नमो जानुनी० गोविंदाय नमो जंघे० प्रद्युम्नाय नमः
गुह्ये पद्मनाभाय नमः नाभिम् कौस्तुभवक्षसे नमः वक्षसि चतुर्भुजाय नमः वाहून् विश्वतो मुखाय नमो मुखं स
हस्रसिरसे नम इति शिरः पूजयामि २ अथ शिवस्य ईशानाय नमः पादौ पूज० चंद्रशेखराय नमो जंघे० पशुपतये-
नमो जानुनीपू० शंकराय नमः ऊरूपू० उमाकांताय नमो गुह्यं० नीललोहिताय नमः नाभिपू० कृतिवाससे नमः वाहून्०
नीलकंठाय नमः कंठं० पंचवक्राय नमः मुखंपू० कपर्दिने नमः शिरःपू० ततः क्रमेण प्रार्थयेत् नमो विश्वसृजे तुभ्यं
सत्याय परमात्मने देवाय देवपतये यज्ञानां पतये नमः १ नारायणजगन्नाथ नमस्ते गरुडध्वज पीतांबर नमस्ते
स्तुजनार्दन नमोस्तुते महेश्वर महेशान नमस्ते निपुरांतक नमो जीमूतकेशाय नमस्ते वृषभध्वज ३ ब्रह्मविष्णु
महेशानाः कर्मणां फलहेतवः भक्त्या मया कृतां पूजां गृहीध्वं जगदीश्वराः ४ इति संप्रार्थ्य ततः सपत्नीकं ब्राह्मणं

तत्रेनमऊर्वोः उमाकांतायनमोगुह्ये नीललोहितायनमोनाभौ कृत्तिवाससेनमउदरे नागोपवीतिनेनमोव
 क्षसि योगिरूपायनमोवाङ्कोः नीलकंठायनमःकंठे पंचवक्त्रायनमोमुखेषु कपर्दिनेनमोमौलौ ततःप्रार्थनाअंधका
 रेग्रमेयात्मन्नमोलोकांतकायच पूजांदत्तांमयाभक्त्यागृहाणवृषभध्वज इति शिवपूजाक्रमःप्रोक्तो मंत्रैरेतैःप्र
 यत्नतः आचार्य्यपूजयेद्भक्त्यावस्त्रालंकारभूषणैः हस्तमात्राकर्णमात्रापीठच्छत्रकमंडलुं श्वेतवस्त्रयुगंदेयंब्रह्म
 णेसर्वमूर्तये पीतवस्त्रयुगंविष्णोर्लोहितंशंकरस्यच पंचामृतेनस्नपनंपूजनंकुसुमैःस्वकैः कमलैस्तुलसीपत्रैर्वि
 ष्णुपत्रैरखंडितैः तत्कालसंभवौर्दिव्यैःपूज्यादेवायथाक्रमं यथाशक्तिःप्रकर्तव्यंब्रतमेतत्सुदुर्लभं जीवितंप्राणि
 नामेतदनित्यंनिश्चितंयतः अथब्रतांगहोमस्यविधानंशृणुतत्त्वतः देवतात्रयमुद्दिश्यशास्त्रदृष्टेनकर्मणा प्रजा
 पतयेविश्वरूपायरुद्रायनमः इत्यंतेनैवमंत्रेणवर्हिसंस्थाप्यभक्तितः ततोहोमंप्रकुर्वीतयथाविभवसंभवं अग्न-
 येप्रजापतयेस्वाहा अग्नयेविष्णवेस्वाहा अग्नयेरुद्रायस्वाहा एवंविधश्चरुहोमःप्रजापतयेनत्वेदतान्यन्योविश्वा
 रूपाणिजातानियदितावभूवयत्कामाजुहुमतन्नोअस्तुद्विपदेचतुष्पदेवयंस्यामपतयोरयीणांस्वाहा- ओंइदंविष्णुर्वि
 चक्रमेत्रेधानिदधेपदम् समूढमस्यपांसुरेस्वाहा ॥ २ ॥ त्र्यंबकंयजामहेसुगंधिपुष्टिवर्द्धनं उर्वारुकमिवबधनान्मृ-
 त्योर्मुक्षीयमामृतात् ॥ ३ ॥ प्रजापतयेस्वाहा ॥ १ ॥ विष्णवेस्वाहा ॥ २ ॥ रुद्रायस्वाहा ॥ ३ ॥ ब्रह्मणे
 विष्णवेमहादेवायस्वाहा ॥ ४ ॥ इतिपूर्णाहुत्यासर्वान्कामानवाप्नोतीतिब्रतांगहोमः अथहोमावसानेतुगां
 चदद्यात्पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरौप्यसुरांघंटाभरणभूषितां ताम्रपृष्ठांकांस्यदोहांसर्वोपस्करसंयुतां सदाक्षिणां
 सुशीलांतामाचार्यायनिवेदयेत् तेनदत्तंहुतंजप्तमिष्टंयज्ञैःसहस्रधा कृतकृत्योभवेद्विप्रव्रतस्यास्यप्रभावतः एत
 त्सर्वसमाख्यातंदुर्लभंब्रतमुत्तमं अर्द्धोदयंयथादृष्टंकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि इतिस्कंदपुराणोक्तमर्द्धोदयव्रतं अथा-

०२० ब्र
० माघ
॥ ७ ॥

कर्तव्यार्चास्तदर्थेनतदर्थेनवादिज अर्चाःप्रतिमासाद्वैशतत्रयंशंभोर्द्रोणानांतिलपर्वतः कर्तव्योविष्णुरुद्रा
भ्यांगिरीपूर्वोक्तसंख्यया शंभुरत्रब्रह्मा शय्यात्रयंततःकुर्त्यादुपस्करसमान्वितं देवानांत्रयमुद्दिश्यकर्तव्यंभक्ति
तस्तदा ब्रह्मविष्णुशिवप्रोत्यैकर्तव्यंतुगवांत्रयं हिरण्यंभूमिधान्यादिदानंविभवसारतः दातव्यंश्रद्धयोपेतंब्रा-
ह्मणेभ्यःप्रयत्नतः मध्याह्नेतुनरःस्नात्वाशुचिर्भूत्वासमाहितः तिलपर्वतमध्यस्थपूजयेद्देवतात्रयं तत्रादौपूजामं-
त्राः नमोविश्वसृजेतुभ्यंसत्यायपरमेष्ठिने देवायदेवपतयेज्ञानानांपतयेनमः इतिब्रह्मपूजा अथास्यांगपूजा
उांब्रह्मणेनमःपादयोः परमेष्ठिनेनमोजंघयोःधात्रेनमोजान्वोः हिरण्यगर्भायनमऊर्वोः वेधसेनमोगुह्यो
पद्मोद्भवायनमोहस्तयोःहंसवाहनायनमः कटिदेशे शतानंदायनमोवक्षसि सावित्रीपतयेनमोवाङ्मो ऋग्वे-
दायनमःपूर्वमुखेः यजुर्वेदायनमोदक्षिणमुखे सामवेदायनमःपश्चिमास्ये अथर्ववेदायनमउत्तरास्ये
चतुर्वक्त्रायनमःशिरसि लोकपालायनमः सर्वांगेषु तत इन्द्रायनमइत्यादिलोकपालपूजापूर्वादिदिक्षुविदि-
क्षुच अथप्रार्थनामंत्रः ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यक्तरूपवान् प्रसादसुमुखोभूत्वापूजांगृह्णनमोस्तुते
॥ इतिब्रह्मपूजा ॥ नारायणजगन्नाथनमस्तेगरुडध्वज पीतांबरनमस्तुभ्यंजनार्दननमोस्तुते ॥ अथांग-
पूजा ॥ अनंतायनमः ॥ पादौपूजयामि गोविंदायनमोजंघयोः मुकुंदायनमोजान्वोः ॥ विश्वरूपाय
नमऊर्वोःप्रद्युम्नायनमोगुह्यो पद्मनाभायनमोनाभौ भुवनोदरायनमउदरे कौस्तुभवक्षसेनमोवक्षसि चतुर्भु-
जायनमोबाहुषु विश्वतोमुखायनमोवदने सहस्रशिरसेनमःशिरसि ततःप्रार्थना आदित्यचंद्रनयन-
दिग्वाहोदैत्यसूदन पूजांदत्तामयाभक्त्यागृहाणकरुणाकर ॥ इतिविष्णुपूजा ॥ महेश्वरमहेशाननमस्तेत्रिपु-
रांतक नमोजीमूतकेशायनमस्तेवृषभध्वज ततोंगपूजा ईशानायनमःपादयोः चंद्रशेखरायनमोजंघयोःपशुप

दुर्लभोद्धोदयाद्वयः देवतिर्यङ्मनुष्याणां दुःप्रापः सर्वकामदः माघामायां व्यतीपाते आदित्ये विष्णुर्देवते अ
 द्धोदयंतमित्याहुः सहस्रार्कग्रहैः समं पुराकृतं वसिष्ठेन जामदग्न्येन सुव्रत सनकाद्यैर्मनुष्यैश्च दृष्टं भवति कुंभज दा
 नानां यज्ञतीर्थानां फलयेन कृतं भवेत् ससागराधरातेन सप्तद्वीपसमन्विता दत्तास्यात्सर्वभोवनेयन चार्द्धोदय
 कृतः गंगागयाप्रयागेषु पुष्करत्रितये तथा मानसादिषु तीर्थेषु यत्पुण्यं स्नानदानतः तत्समं वानवाविप्रव्रतेनानेनः
 कुंभज अश्वमेधायुतं चेष्टमिष्टापूर्तं च तैः कृतं अर्द्धोदयं कृतं यैस्तु विधिदृष्टेन कर्मणा वाचिसत्यं गृहे लक्ष्मीः संतति
 श्रानपायिनी आयुर्यशो हि विपुलं व्रतकर्ता फलं लभेत् इंद्राग्निमलोकेषु निऋतेरप्यपांपतेः वायोः कुवेरस्येशस्य
 लोकेषु सुकृती प्रभो वसेच्चंद्रार्कलोकेषु लोकपालैश्च सेवितः गोकोटिदानाद्यत्पुण्यं क्षेत्रतीर्थनिवासिनां अर्द्धोदय
 स्य पुण्यस्य कलानां हीति षोडशीं भूलोकाधिपतिश्चैव भुवोलोकाधिपस्तु सः स्वर्लोकेशो जनानां च तपोलोकस्य च
 श्वरः महर्लोकेशो नित्यं यावदिंद्राश्चतुर्दश ततो हिरण्यगर्भस्य पुरुषो व्रतकारकः अर्द्धोदयप्रभावेन ब्रह्मलोके वसे
 न्नरः तथामानेन तस्याथ रुद्रमूर्तिधरो भवेत् शिवलोके गणैः पूज्यो देवराजसमन्वितः वसेच्छक्रेण मानेन व्रतस्या
 स्य प्रभावतः ततो विष्णुस्वरूपेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् शंखचक्रगदाधारी वनमाली हरिः स्वयं व्रतप्रभावाल्ल
 क्ष्मीशो देवो नारायणो भवेत् अगस्त्य उवाच स्कंदकेन विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं अर्द्धोदये मनुष्याणां जीवितुं दुर्ल
 भं भुवि स्कंद उवाच कृते कृतं वसिष्ठेन त्रेतायां रघुणा कृतं द्वापरे धर्मराजेन कलौ पूर्णोदरेण तु अन्यैर्देवमनुष्यैश्च
 दैत्यैश्च द्विजसत्तम कृतमर्द्धोदयं सम्यक् सर्वकामफलप्रदं माघमासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रेवतिने वैष्णवेन तु ऋक्षेण
 व्यतीपातेन दुर्लभं पूर्वाह्ने संगमे स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः सर्वपापविशुद्ध्यर्थं नियमस्थो भवेन्नरः तत्र मंत्रः त्रि
 दैवत्प्रव्रतं देवाः करिष्ये भुक्तिमुक्तिदं भवंतु सन्निधौ मे दत्तयो देवास्त्रयो मयः ब्रह्मविष्णुमहेशानां सौवर्णपलसंख्यया

ब्र० र०
माघ०
॥ ६ ॥

दयोदिवा पुण्यमाघयोरिति वीरमित्रोदये पाठः पुण्यमाघयोरिति पुण्यमघानक्षत्राभ्यां युक्तयोः पौर्णमास्योर्म-
ध्यवर्तिन्याममावास्यायामर्द्धोदययोग इति पौर्णमासीति तन्वात्रासिद्धांतः किंचिन्न्यूनामहोदयइत्यपिकेचित्पठंति क-
चित्तुसोमवारे सति महोदयो नान्यवारेष्विति पठंति अथात्र कृत्यमुक्तं स्कंदपुराणे अर्द्धोदये तु संप्राप्ते सर्वगंगा समंज-
लं शुद्धात्मानो द्विजाः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसन्निभाः यत्किंचित्क्रियते दानं सर्वमेतत्समं भवेदिति अत्र पायसपूरितससु-
वर्णकांस्यादिपात्रदानमुक्तं तत्रैव चतुःषष्टिपलं मुख्यममंत्रं तत्र कारयेत् चत्वारिंशत्पलं वापि पंचविंशतिरेव वा
अमंत्रपात्रं अत्रामंत्रं च भाजनामित्याभिधानात् तच्च सुवर्णादिधातुघटितं यथाविभवं बोध्यमिति वीरमित्रोदये नि-
र्णयसिद्धौ कृत्यरत्नावल्यां तु कांस्यामयमित्युक्तं तथा एवं सुघटितं कार्यं कांस्याभाजनमुत्तममिति शास्त्रांतरसंवादात्
पंचविंशतिरिति पंचविंशतिपलं निधाय पायसं तत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् तत्र पादौ पद्मस्य कर्णिकायां तु कर्पमात्रं
सुवर्णकं तदभावे तदूर्ध्वात् तदूर्ध्वात् कारयेत् भूमौ तु तंडुलैः शुद्धैः पद्ममष्टदलं शुभं अमंत्रं स्थापयेत् तत्र ब्रह्म-
विष्णुशिवात्मकं तत्र पादौ तेषां पूजा तु कर्तव्या श्वेतमाल्यैः सुशोभनैः वस्त्रादिभिरलंकृत्य ब्राह्मणाय निवेद-
येत् तत्र मंत्रः सुवर्णपायसामंत्रं यस्माद्वै तत्त्रयीमयं आवयोस्तारकं यस्मात्तद्ब्रह्माणो द्विजोत्तम समुद्रमे-
खलां पृथ्वीं सम्यग्दत्त्वा तु यत्फलं तत्फलं लभते मर्त्यैः कृत्वा दानममंत्रकं अमंत्रकं पात्रदानं आवयोस्तारकमिति-
प्रतिग्रहदोषाभावोक्तः महोदयं चाह ब्रह्माण्डपुराणे पातस्यांतः पूर्वभागस्त्वमायाः श्रोणामध्यं भास्करस्यो-
दये च भानोर्वारे पुण्यमर्द्धोदयः स्याच्च द्विवारे तन्महापूर्वमाहुः महापूर्वमहोदयं प्राहुः अन्यदपि स्कंदपुराणे अर्द्धो-
दयव्रतं ॥ अगस्त्य उवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन श्रुतो यं व्रतविस्तरः अर्द्धोदयं तु मे ब्रूहि दुर्लभं स चराचरे जी-
वितं प्राणिनां पुण्यं यदि चेद्वदसि प्रभो कथं कार्यं कृते किं स्यात्फलं कथय प्रमुख ॥ स्कंद उवाच ॥ श्रूयतां पुण्ययोगोऽयं

ब्राह्मणानां प्रदेयास्ते यथावन्माससंख्यया तिलप्रहारोजायते यावत्संख्यास्तिलानृप ॥ तावद्वर्षसहस्राणि-
 दातास्वर्गे महीयते आरोग्यं जायते नित्यं राजञ्जन्म निजन्मनि तांधोनवाधिरश्चैव न कुष्टी न च कुस्मितः भवत्येता-
 मुपोषित्वा तिलाख्यां द्वादशीं नरः अनेन विधिनाराजं स्तिलदानान्नसंशयः मुच्यते पातकैः सर्वैरनायासेन भारत-
 दाता विधिस्तथा श्रद्धा सर्वपातकनाशनम् नार्थः प्रभूतो नायासः शरीरं नृपसत्तम ॥ सर्वोपभोगनिरतो ह्यिह परेदशम्याः
 स्नातः परे तिलनिवेदनकृत्य शीलः दत्त्वा तिलां द्विजवराय विराजकेतुसंपूज्य पूज्य पदवीं समुपैति मर्त्यः ॥ * ॥

॥ इति भाविष्योत्तरे माघकृष्णा तिलद्वादशीव्रतं माघकृष्णत्रयोदश्यां पक्षत्रयोदशीव्रतम् ॥

तत्र नक्त भोजनव्रतं प्रदोषे शिवपूजनं प्रागुक्तमिति माघकृष्णचतुर्दश्यामापि यमतर्पणं यमोद्देशेनैतिलदानं
 तदुक्तं हेमाद्रौ अनर्काभ्युदिते काले माघकृष्णचतुर्दशीं स्नातः संतर्प्य च यमं सर्वपापैः प्रमुच्यते यमाय धर्मराजा
 यमृत्यवे चांतकाय च वैवस्वताय कालाय सर्वभूतहराय च इति सप्तनामभिर्धमपूजा होमादिस-
 हितं पितृभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दत्त्वा कृशरान्नमपि दत्त्वा स्वयमपि कृशरान्नं भुंजीत तदुक्तं * ब्रह्मपुराणे ॥
 माघकृष्णचतुर्दश्यां विष्णोर्देहात्मरीचयः कृशरा इति संजाताः सर्वपापक्षया वहाइति ततो विसृज्य बंधुभ्यः
 कृशरं भोजयेत् स्वयमित्यंतं अत्र तारा रात्रिव्रतमिति कैश्चिदुक्तं तच्च शिवरात्रिव्रतवदिति मूलमत्रान्वेष्यं
 माघामायामर्द्धोदययोगविशेषो मदनरत्ने भारते उक्तः अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेत्पुण्यमाघयोः अर्द्धोदयः
 सविज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहैः सम इति निर्णयामृते तु दिवैवयोगः शस्तोयं न तुरात्रौ कदाचनेत्यर्द्धश्लोकमधिकं पठंति
 अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेत्पौषमाघयोः अर्द्धोदयः सविज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहैः समः निश्चयर्द्धोदयसंज्ञस्तु महानर्द्धो

०२० ब्र
० माघ
॥५॥

व्यामानुषीमया दत्तं पुण्यं मयैतस्यैष तिलव्रतसंभवं ततो द्वारं समुद्धाव्य तुष्टाताभिश्च मानुषी न देवी न च गं
धर्वी नासुरी न च पन्नगी दृष्टपूर्वा हि सानारीया दृशी सा द्विजोत्तम ॥ रूपकांति समा युक्ता क्षणेन प्रत्यपद्यत धनं धान्यं
च वस्त्रादिरूपं लावण्यमेव च सर्वं गृहं तु संपूर्णं पट्टा तिलायाः प्रसादतः अति तृष्णान कर्तव्या वित्तशाठ्यं विवर्जयेत् आत्म
वित्तानुसारेण तिलान्वलाणि दापयेत् लभते चैव मारोग्यं नरो जन्मनि जन्मनि दारिद्र्यं न च संकेशं न च दौर्भाग्यमेव च
न भवेद् द्विजश्चेष्ट पट्टा तिलाया उपोषणात् अनेन विधिना विप्रतिलदानात्तसंशयः मुच्यते सर्वपापेभ्यो ह्यनायासे
न मानवः दानं च विधिना दत्तं सर्वपातकनाशनं नार्थव्ययोन चायासः शरीरे मुनि सत्तम ईदृशं तु व्रतं राजन्ये कुर्वति नराः
सदा न तेषां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि माहात्म्यश्रवणादस्याः सर्वपापक्षयो भवेत् इति भविष्योत्तरे माघकृ
ष्णैकादशी पट्टा तिलव्रतकथा * माघकृष्णद्वादश्यां तिलद्वादशी व्रतं नारदीये माघे तु कृष्णद्वादश्यां यमोहि भगवा
न्पुरा तिलानुत्पादयामास तपः कृत्वा सुदारुणं तस्यामुपोषितः स्नानं तिलैस्तस्यां यजेद्वारि भविष्योत्तरे तिलतैलेन दी
पाश्च देया देवगृहेष्वपि निवेदयेत् तिलानेव होतव्याश्च तिलास्तथा तिलान्दत्त्वा च विप्रेभ्यो भक्षयेच्च तिलानपि तत्रैव
युधिष्ठिर उवाच अल्पायासेन भगवन् दानेनानेन माधव पापं प्रशममायातियेन तद्वक्तुमर्हसि श्रीकृष्ण उवाच शृणु पा
र्थ परा पुण्यांद्वादशीं पापनाशिनीं यामुपोष्य परं पुण्यमाप्नुयाच्छ्रद्धयान्वितः माघमासे तु संप्राप्ते प्रापादक्षं भवेद्यदि मूलं
वा कृष्णपक्षस्य द्वादश्यां नियमततः गृहीयात् पुण्यफलदं विधानं तस्य मे शृणु देव देवं समभ्यर्च्य स्नातः संप्रयतः
शुचिः कृष्णानाम्नातु संस्तूय एकादश्यां महामते उपोषितो द्वितीये ह्यपुनः संपूज्य केशवं संस्तूय नाम्नातेनैव कृष्णा
स्येन समाहितः दद्यात् तिलांश्च विप्राय कृष्णो मे प्रीयतामिति स्नानप्राशनयोः शस्तास्तथा कृष्णा तिलान् पविष्णुप्री
णनमत्रोक्तं समाप्तिव्रतपारणं कृष्णकुंभांस्तिलैः सार्द्धं पक्वान्नेन च संयुतान् छत्रोपानद्युगैर्वस्त्रैः संवीतैरत्नगर्भिणैः

सोपाख्यानंममब्रूहियादितुष्टोसिमेनघ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुब्रह्मन्यथावृत्तमाख्यानंकथयामिते मर्त्यलो
 केपुरात्वासीन्नारदीनामब्राह्मणी ब्रह्मचर्यरतानित्यंदेवपूजारतासदा मासोपवासनिरताकृष्णभक्तिपरायणा
 तयासंशोषितोदेहउपवासोद्विजोत्तम देवानांब्राह्मणानांचकुमारीणांविशेषतः गृहाणिसाप्रयच्छंतीसर्वकालं
 महासती अतिकृच्छुरतासाहिसर्वकालंतुवैद्विज नदत्ताभिक्षवेभिक्षाब्राह्मणानचर्तर्पिताः ततःकालेनमहताम
 यावै चेतितंद्विज शुद्धमस्याःशरीरहिब्रतकृच्छ्रैर्नसंशयः अर्जितोवैष्णवलोकःकामशोषेनचानया नदत्तम
 न्नदानंहियेनतृप्तिपराभवेत् एवंज्ञात्वातदाकृष्णोमर्त्यलोकमुपागतः कापिलरूपमास्थायतस्याभिक्षामयाचत
 त्रयोचब्राह्मणीसातुसादरंमधुरंवचः कस्मात्वमागतोब्रह्मन्वक्तुमर्हसिशोभन पुनरेवचतेनोक्तंदेहिभिक्षामहा
 सति ततःकोपेनमहतामृत्पिण्डस्ताम्रभाजने क्षिप्तोवाडवयाब्रह्मन्पुनःस्वर्गगतोहरिः ततःकालेनमहताताप
 सीसामहाव्रता स्वदेहात्स्वर्गमायाताब्रह्मचर्यप्रभावतःमृत्पिण्डिकाप्रदानेनगृहंप्राप्तमनोरमं संजातंचैवविप्रपे
 धान्पराशीविवर्जितं गृहंयावन्निरीक्षेद्वेनापश्यत्तत्राकिंचन तावद्गृहाद्विनिःक्रान्ताकश्चित्तत्रागतोद्विजः क्रोधेन
 महताविष्टावचनंचेदमब्रवीत् मयाव्रतैश्चकृष्णश्चउपवासैरनेकधा पूजयाराधितोदेवः सर्वलोकस्यभावनः नै-
 वात्रदृश्यतेकिंचिद्गृहेममजनार्दन ततश्चोक्तंरमेशेनगृहंगच्छपतिव्रते आगमिष्यंतिमुतरांकौतूहलसमान्विताः
 देवपत्न्योद्यत्वांद्रष्टुंविस्मयाभिसमन्विताः द्वारंनोद्घाटनीयंहितासांभद्रेतपस्विनि पट्टतिलाव्रतजंपुण्यंयाचनी
 यंत्वयानघे एवमुक्ताचहरिणागतासामानुषीतदा अथांतरेसमायातादेवपत्न्यस्तपोनिधे ताभिश्चकथितंतत्र
 त्वांद्रष्टुंहिसमागताः द्वारमुद्घाटनीयंत्वानैवपश्यामशोभने ॥ मानुष्युवाच ॥ यदिद्रष्टुमयाकार्थंसत्यंवच्मि
 विशेषतः पट्टतिलाव्रतजंपुण्यंद्वारमुद्घाटकारणं एलापितत्रब्रह्मर्षेनददातिमहाव्रतं अन्ययाकथितंतत्रद्रष्टु

ब्र० र०
माघ०
॥ ४॥

धिःकोवा चेताद्विस्तरतोवद श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वराजशार्दूलकृष्णमाघस्ययाभवेत् पट्टतिलानामसारूया
तासर्वपापप्रणाशिनी पट्टतिलायाः कथांपुण्यां शृणुपापहरांपरां यांपुलस्त्योमुनिश्रेष्ठोदालभ्यार्पिमुवाचह दा
लभ्यउवाच मर्त्यलोकमिमंप्राप्य पापं कुर्वीतिजंतवः ब्रह्महत्यादिकंस्तेयंयथाजीववधादिकं परद्रव्यापहारं
वाऽज्ञानेनमहतावृताः अल्पायासेनभगवन्दानेनचव्रतेनच नृणांपापानिनश्यंतियेनतद्वक्तुमर्हसि पुलस्त्य
उवाच साधुपुष्टंत्वयाब्रह्मनूजनानांहितकाम्यया यन्नकस्यचिदाख्यातंब्रह्मरुद्रादिदैवतैः तदहंसंप्रवक्ष्यामि
सावधानमनाःशृणु देवदेवंचसंस्मृत्यपादौप्रक्षाल्यवारिणा भूमावपातितंगृह्यगोमयंतत्रसुव्रत तिलान्प्रक्षा
ल्यतस्यात्रपिंडिकांचैवकारयेत् सयातिवैष्णवलोकंनात्रकार्यविचारणा तपोमासेचसंप्राप्तेआषाढाक्षेभवेद्यदि
मूलावाकृष्णपक्षस्यचैकादश्यांतथानघ नियमंचप्रगृहीयाच्चैकादश्यांविधिंशृणुदेवदेवंसमभ्यर्च्यसुस्नातःप्रयतःशु
चिःकृष्णनामानिसंकीर्त्यभाक्तियुक्तोभवेन्नरःरात्रौजागरणंकुर्याद्रात्रौहोमंचकारयेत् अर्चयेद्देवदेवंशंशंखचक्रगदा
धरं चंदनागुरुकर्पूरनैवेद्यैःशर्करादिभिः कूष्मांडैर्नारिकेलैश्चह्यथवावीजपूरकैः एतेषामप्यलाभेतुःक्रतुमूलफलादि
भिःअर्घ्यदद्याद्विधानेनपूजयित्वाजनार्दनं कृष्णकृष्णकृपालोत्वमगतीनांगतिर्भव संसारार्णवमग्नानांप्रसीदपुरुषो
नम जितंतेपुंडरी काक्षनमस्तेविश्वभावन सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुभहापुरुषपूर्वज गृहाणार्घ्यमयादत्तंलक्ष्म्यासहज
गत्पते ततस्तुपूजयेद्विप्रानुदकुंभांश्चदापयेत् छत्रोपानत्समायुक्तान्कृष्णोमेप्रीयतामिति कृष्णाधेनुःप्रदातव्या
यथाशक्तिद्विजन्मने तिलपात्रांद्विजश्रेष्ठदद्यात्कुर्यात्प्रदाक्षिणां स्नानप्राशनयोस्ताततथाकृष्णातिलानिच तिलाः
प्रहारोजायंतेयावत्संख्यातिलाद्विज तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहयिते तिलस्नायीतिलोद्वर्त्तीतिलहोमीति-
लोदकी तिलदाताच भोक्ताचपट्टतिलाः पापनाशनाः ॥ दालभ्यउवाच ॥ एतद्व्रतस्यभगवन्कीदृशंफलमीरितं

यंयं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलं निष्कामं कुरुते यस्तु स परं ब्रह्म गच्छति यः पठेच्छृणुयाद्वापि पृष्ठांशो कवि
 नाशिनीं सोपांद्रलोकमाप्नोति नदुःखी जायते कचित् ये भास्करं दिनकरं करवीरपुष्पैः संपूजयंत्यभिनमंतिकृतो
 पवासाः ते दुःखशोकरहिताः सहिताः सुहृद्भिर्भूमौ विहत्य रविलोकमवाप्नुवन्ति इति भविष्योत्तरे माघकृष्णा विशोक
 षष्ठीव्रतं माघकृष्णसप्तम्यां सर्वाप्ति सप्तमीव्रतं हेमाद्रौ भविष्ये कृष्णपक्षे तु माघस्य सर्वाप्ति सप्तमीं शृणु यामु
 पोष्य समाप्नोति सर्वान् कामान् पुमानिह अत्रोपवासः कर्तव्यः सूर्यपूजायथाविधि व्रतांते अर्कसमिदाज्यादिभिः
 सूर्यमंत्रेण होमं कृत्वा भास्करं प्रतिमा सहितं पीठशय्यादि धेनुसहितं आचार्याय संपूज्य प्रतिपादयेत् ब्राह्मणान्य
 था शक्तिसदृशेण सद्भेन भोजयित्वा शिष्यो गृहीयादिति सर्वाप्ति सप्तमीव्रतम् माघकृष्णाष्टम्यां मांसेन श्राद्धमुक्तं
 ब्रह्मपुराणे कृष्णाष्टम्यां तु माघस्य मांसैः श्राद्धं महाफलं पितृभिः प्रार्थितं पूर्वं तस्मात्तत्र कारयेत् अत्र वह्नि
 पुराणोक्तं कृष्णाष्टमीव्रतं तत्र गौरीशयोः पूजा प्रतिमा संचते पूजां ये कारिष्यन्ति मानवाः मम चैवाखिलान् कामा
 नाप्नुवन्ति न संशय इति माघकृष्णनवम्यामन्वष्टकाश्राद्धं तच्च माघसप्तम्यष्टमीनवमीषु पूर्वद्युः कार्यमिति षण्णव
 ति श्राद्धगणेभिधानात् माघकृष्णदशमी उद्योतकल्पादि तत्र श्राद्धादिकल्पादिति थिगणोक्तमक्षयफलदं भवति
 माघकृष्णैकादशी षट्तिता तदुक्तं नारदये माघस्य कृष्णैकादशीं षट्तितां समुपोष्य वै स्नात्वा दत्त्वा तर्पयि
 त्वा हुत्वा भुक्त्वा समर्प्य च तिलैरेव द्विजश्रेष्ठ द्वादश्यां प्रातरे वहि वैकुण्ठसम्यगभ्यर्च्य सर्वैरेवोपचारकैः दिप्रान्सं
 भोज्य विसृजेद्दत्त्वा तेभ्यश्च दक्षिणां एवं कृत्वा व्रतं विप्रविधिना सुसमाहितः भुक्ते ह वांछितान् भोगानंते विष्णुपुरं ब्र
 जेत् अस्याः कथा भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच साधुकृष्णजगन्नाथ आदिदेव जगत्पते स्वदजाश्राडजाश्चैव उ
 द्विजाश्च जरायुजाः तेषां कर्त्ता त्वमेवैकः पालकः क्षयकृत् तथा माघस्य कृष्णपक्षे तु कावाह्ये दशी भवेत् किं नामास्यावि

ब्र० र०
माघ०
॥ ३ ॥

क्षिणा उपवासं व्रतं कुर्व्यादध्यैदद्यान्निशाकरे ॥ अर्घ्यं चंद्रोदये दत्त्वा फलं मलं च भक्षयेत् ॥ द्वितीये दिवसे प्राप्ते ब्राह्म
णं भोजयेत्तदा ॥ ब्राह्मणो मम रूपश्च तस्मिन् तुष्टेह मेवाहि ॥ ब्राह्मणे भोजनं दत्त्वा पश्चाद्भुंजीत वैस्वयं ॥ एकादशी सहस्रा
ख्यं कन्याकोटिशतद्वयं ॥ गवां कोटिसहस्राणि व्रते पुण्याधिकं कृते ॥ हरिद्वारे प्रयागे च नैमिषे चैव यत्फलम् ॥ स्नात्वा ती
र्थेषु यत्पुण्यं व्रतं कृत्वा फलं भवेत् ॥ इति भाविष्योत्तरे ॥ माघकृष्णसंकष्टचतुर्थी व्रतं ॥ माघकृष्णपंचम्यां तिथिपत्वेन
नागानां पूजेति पंचमी मासान्यनिर्णयोक्तेः ॥ माघकृष्णषष्ठी विशोकषष्ठी भाविष्योत्तरे ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षष्ठी वि
धानमधुना कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वव्याधिप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ॥ श्रुतं मया पूज्यमानो भानुः सर्वप्रयच्छति दि
वाकरा राधनं मे तस्मात्कथय केशव ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विशोकषष्ठी मनुलां वक्ष्यामि मनुजोत्तम ॥ यामुपोष्य नरः शो
कं न कदाचिदिह स्पृशेत् ॥ माघकृष्णातिलैः स्नातः ॥ पंचम्यां कृष्णपक्षतः ॥ कृताहारः कृशरयादंतधावनपूर्वकं ॥ उप
वासव्रतं कृत्वा ब्रह्मचारी भवेन्निशि ॥ ततः प्रभाते चोत्थाय कृतस्नानजपः शुचिः ॥ कृत्वा तु कांचनं रूपं पद्मेण भूति सुंदरं ॥ क
रवीरेण रक्तेन रक्तवस्त्रयुगेन वा ॥ यथानवैशोकं भवस्तथैवादित्यसर्वदा ॥ तथा विशोकतामे स्यात्तद्भक्तिर्जन्मजन्मनि
एवं संपूज्य षष्ठां तु शक्त्या संपूजयेद्द्विजान् ॥ ततः संप्राश्य गोमूत्रमुत्थाय कृतनित्यकः ॥ संपूज्य विप्रमन्त्रेण गुडपात्रस
मन्वितं सुश्लक्ष्णं वस्त्रयुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ अतैललवणं भुक्त्वा सम्यग्मौनेन संयुतः ॥ ततः पुराणश्रवणं कर्त्त
व्यं भूतिमिच्छता ॥ अनेन विधिना सर्वपक्षयोरुभयोरपि ॥ कुर्व्याद्यावत्पुनर्माघशुक्लपक्षसप्तमी ॥ व्रतांतिकलशं दद्या
त्सुवर्णकमलान्वितं ॥ शय्यां सोपस्करांतद्वत्कपिलांचयशस्विनीं ॥ अनेन विधिना यस्तु वित्तशाल्यविवर्जितः ॥ विशोक
षष्ठीं कुरुते स याति परमां गतिं ॥ यावज्जन्म सहस्राणिसाग्रं कोटिशतं भवेत् ॥ तावन्न शोकमभ्येति रोगदौर्गत्यवर्जितः ॥

लेनतं श्रुत्वा वाक्यं तदा तस्य चुकोपातिगिरिश्वरः शूलेन तच्छिरच्छित्त्वा जगाम गिरिजांतिके शिरो गतं शंभुलोके क
 वंधो भुवि दृश्यत गृहगितं शिवं वीक्ष्य देवी वचनमब्रवीत् देव्युवाच द्वास्थेन मम पुत्रेण कथं देवनवारितः तस्या वाक्यं
 शिवः श्रुत्वा प्रोवाच प्रहसन्निदं शिव उवाच ब्रूहि देविकथं पुत्रस्त्वयाद्यप्रकटीकृतः मन्निदेशं विना पुत्र इदं विस्मय
 कारणं देव्युवाच तैलाभ्यंगं प्रकुर्वन्त्या लीलया निजविग्रहात् मलपिंडसमुद्धृतः पुत्रो देवमया कृतः शिव उवाच
 तव पुत्रं न जानामि तेनाहं वारितो यदा शूलेन तच्छिरश्छिन्नं कालो हि दुरतिक्रमः कालदेवा द्विनश्यंति सर्वे कालवशानु
 गाः कालः सुप्तेषु जागर्ति सर्वकालवशं जगत् ततो हाहा कृतं देव्या पुत्रदुःखेन दुःखिता विललाप भृशं देवी क
 गतो मम पुत्रकः शिवो गत्वा गृहद्वारं ह्यप्रसन्नमनास्तदा ददर्श समहानागं शूलेनाच्छिद्यताच्छिरः संयोज्य तत्क
 वंधेन जीवयामास तंतदा तच्च कारणं आध्यक्षं गृहीत्वोवाच पार्वती तव पुत्रो ह्ययं देवि गणानामधिपो मम देव्युवाच
 मम पुत्रः कथं देव को वायं नरकुंजरः मम पुत्रस्य यद्रूपं दिव्यमद्भुतदर्शनं शिव उवाच अयं गजाननो देवितव पुत्रो
 मया कृतः सर्वसिद्धिप्रदातायं नामान्यस्य शृणुष्व मे द्वादशैव तु नामानि कृतान्यस्य शुभानि च यः पठेत्प्रातरुत्था
 यमुच्यते सर्वपातकैः प्रथमः सुमुखो नाम एकदंतो द्वितीयकः तृतीयः कपिलो नाम चतुर्थो गजकर्णिकः लंबोद
 रः पंचमश्च षष्ठो विकट उच्यते सप्तमो विघ्ननाशो यमष्टमश्च विनायकः नवमो धूम्रकेतुश्च दशमश्च गणाधिपः एकाद
 शो भालचंद्रो द्वादशश्च गजाननः द्वादशैतानि नामानि शृणुते यः पठेन्नरः सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य संकटं नैव जायते युधिष्ठिर उ
 वाच जनार्दन विधिं ब्रूहि ब्रतस्यास्य प्रसादतः कस्मिन्मासेतिथौ कस्यां व्रतं पूजां कथंचरे श्रीकृष्ण उवाच माघे मासे ब्र
 न्कुर्व्यात्सर्वदुःखानि वारणं मासानां मकरे मासे विशेषेण फलं भवेत् कृष्णपक्षेतिथिः पुण्या चतुर्थी सिद्धिदायिनी
 स्वर्णमूर्तिगणाध्यक्षं पूजायत्वा यथाविधि धूपं दीपं च नैवेद्यं मोदकं चैव भोजनं तिलापिष्टं प्रदातव्यं वासांसि विधिद

ब्र० र०
माघ०
॥ २ ॥

प्लेमृण्मयंगणनायकं विधायस्थापयेत्पीठेसायुधंचसवाहनं उपचारैःषोडशभिःसमभ्यर्चयविधानतः मोदकं
चापिनैवेद्यंसगुडंतिलकंदुकं ततोर्घ्यंताम्रजेपात्रैरक्तचंदनमिश्रितं सकुशंचसदूर्वंचपुष्पाक्षतसमन्वितं सतं
दुलंचसदाधिकृत्वाचंद्रायदापयेत् गगनार्णवमाणिक्यचंद्रदाक्षायणीपते गृहाणाध्वंमयादत्तंगणेशप्रतिरूपक
एवंदत्त्वागणेशायदत्त्वाध्वंपापनाशनं शक्त्यासंभोज्यविप्राग्यान्स्वयंभुंजीतवाग्यतः एवंकृत्वात्रतंसम्यक्सं
कष्टाख्यंशुभावहं समृद्धोधनधान्यैःस्यान्नचसंकष्टमाप्नुयात् ॥ * ॥ अथकथा शिवंशांतनमस्कृत्यउमादेवीसरस्व
तींगणाधिपंनमस्कृत्यसर्वदेवजगद्गुरुं ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उद्यतेभारतेयुद्धेकृतशोकोयुधिष्ठिरः उवाचवाक्यं
धर्मात्माकृष्णंदेवकिनंदनं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंकरोमिह्यहंयुद्धेयुद्धंभवतिमाधव भीष्मकर्णौमहायो
धौकथंममजयोभवेत् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विनायकोमहानीशोगणेशःशिवनंदनः तस्यपूजाविधिकृत्वा
जयोभवतिनिश्चितं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शिवःशंभुर्महायोगीउमादेवीपतिव्रता कथंतयोःपुत्रजन्मसंश
योमेजनार्दन ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ साधुपार्थमहाबाहोयत्त्वयापरिशंकितं तत्कथांकथयिष्यामिलोकानां
हितकारिणीं प्रातःस्नानादिकंकुर्व्याद्विगातीरेदिनेदिने स्वयंगच्छतिगौरीशःस्नातुंगौर्यपिचैकदा उत्थायो
द्वर्तनंचक्रेस्वतनौमलशुद्धये शारीरमलपिडंतुसागृहीत्वाकरांवुजे नराकारमसौचक्रेदिव्यरूपमनुत्तमं सउ
त्थायाब्रवीदेवीवद्वांजलिपुटस्तदा किंकरोमिह्यहंममातराज्ञांप्रदेहिमे तदाकर्ण्यवचस्तस्यप्रहस्यभरतर्ध
म तमुवाचतदादेवीप्रातिहारंप्रकल्प्यच ॥ पार्वत्युवाच ॥ शृणुवाक्यंपुत्रममयथाज्ञांप्रकरोमिते तैलाभ्यंग
मलोद्भूतपुत्रोसिममदेहजः पुरुषोनैवमेकश्चिदागच्छेत्सदनंमम अथस्नात्वाजगामाथमहादेवोगृहंनिजं
भुजंगमुंडमालीसः सेवितोगणकिंकरैः मत्पितेतिनजानातिसनरोवालभावतः तिरस्कृत्यसगौरीशमातुराज्ञाव-

हिमा मत्स्यपुराणे षष्टितीर्थसहस्राणि षष्टितीर्थशतानि च माघे मासि गमिष्यंति गङ्गायामुनसंगमे गवांश
 तसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलं तत्फलं माघमासे तु त्र्यहं स्नानस्य तद्भवेत् सितासितेतु यत्स्नानं माघे मासि
 युधिष्ठिर न तेषां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि माघे मास्युषसि स्नानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् भोजयित्वा यथा
 शक्तिवस्त्रमाल्याविभूषणैः सूर्यलोके वसेत्कल्पं सूर्यतुल्यवपुःपुमान् अथ व्रतानि माघे मासि तु संप्राप्ते यः कुर्या
 न्नक्तभोजनं पिण्याकंसघृतं मिष्टं भुञ्जानः संयतैर्द्रियः उपवासं च सप्तम्यां पक्षयोरुभयोरपि घृताभिषेकं सप्त
 म्यां कुड्याद्धानोर्नराधिप गांचदत्त्वा दिने शायतरुणीं नीलसन्निभां गत्वा दित्यपुरं रम्यं भोगान्भुङ्क्ते यथेप्सितान्
 अत्र नक्तभोजनं मासव्यापि पिण्याकं तिलकलकः नीलसन्निभामिन्द्रनीलश्यामां तथा च माघे मासे च संप्राप्ते यः
 कुड्यान्नक्तभोजनम् कृशरं घृतसंयुक्तं भुञ्जानः संयतैर्द्रियः उपवासपरोष्ठम्यां पक्षयोरुभयोरपि पूजयेत्त्र्यंबकं
 भक्त्या कृत्वा गोधूमचूर्णतः दुर्गामष्टभुजां वीरत्र्यंबकामिति नामतः गंधपुष्पोपहारैस्तु पूर्वोक्तैरनुपूजयेत् धूपं
 कृष्णागुरुंदद्यान्मासंदद्याच्च माहिषं धान्यसिद्धार्थकाः स्नाने प्राशने च यवाः स्मृताः य एवं माघमासे तु पूजयेत्त्र्यंब
 कानृप दिव्यं विमानमारूढः स्वर्गलोके महीयते माघकृष्णप्रतिपदायां तिथिपत्वेन बह्विपूजनं प्रतिपद्य
 त्रिपूजास्यादितिसामान्यनिर्णयोक्तेः माघकृत्यनामारंभोपिविधेय इति माघकृष्णद्वितीयायां तु विशेषकृत्याभावा
 तिथिपत्वेन विधिपूजनमुक्तं बृहस्पतौ द्वितीयायां विधिवद्विधिपूजनं कृत्वा नक्तं समश्रीयाल्लभते भूतिमुत्तमामिति
 ब्रह्मपूजनं चात्र गायत्र्या पौराणमंत्रैर्वा कार्यं माघकृष्णतृतीयायां सौभाग्यसुंदरीव्रतांगत्वेन श्रीनाम्ना गौरीपूज
 नव्रतं लवंगप्राशनं मौक्तिकोदकप्राशनमिति माघकृष्णचतुर्थ्यां संकष्टनाशनव्रतं नारदीये माघकृष्णचतुर्थ्यां तु
 संकष्टव्रतमुच्यते तत्रोपवासं संकल्प्य प्रातर्नियमपूर्वकं चंद्रोदयमभिव्याप्यातिष्ठेत्प्रयतमानसः ततश्चंद्रोदये प्रा

ब्र० र०
माघ०
॥१॥

द्वागर्हितं च यत् वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकं मदिरा सममिति माघस्नानमुपक्रम्य देवीपुराणे मकरस्थेरवौ माघे
नस्नात्यनुदिने रवौ कथं पापैः प्रमुच्येत कथं वा त्रिदिवं व्रजेत् मकरस्थेरवौ माघे गोविदाच्युतमाधव स्नाने दाने ह
षिकेश यथोक्तफलदो भव इमं मंत्रं समुच्चार्य स्नायान्मौनसमन्वितः वासुदेवं हरिं कृष्णं माधवं व्याहरन् पुनः तिल
दानं महाभारतेऽपि माघे मासितिलान्यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं न स पश्यति विष्णुध
र्मोत्तरे तिलप्रदानान्माघेतु याम्यलोकं न गच्छति वामनपुराणे माघे मासितिला देयास्तिलधेनुश्च मानद इध्मे ध
नादयश्चान्ये माधवप्रीणनायतु इध्महोमोपयोगी दारुं धनमग्निदीपनोचितं संवर्तः इधनानि च यो माघे विप्रेभ्यः
संप्रयच्छति स सुखी दीप्तकायाग्निः सुभगश्चैव जायते शिशिरोपक्रमे दानाद्यारंभस्तस्य मासद्वयव्यापित्वात् विष्णु
धर्मोत्तरे वहिः स्नानं नरः कृत्वा सूर्यस्योदयनं प्रति शिशिरे सततं वह्निं तर्पयित्वा तथा तिलैः कुलमापंसघृतं दत्त्वा य
थाशक्तिं द्विजातये कायाग्निदीप्तिप्राकाशयं शत्रुनाशं च विंदति शिशिरर्तूपक्रमादिने उदितमात्रसूर्ये उदितमात्रे ग्रा
माद्वहिर्जलाशये स्नात्वा अग्नौ प्रजापतये स्वाहेति तिलान् हुत्वा शूद्रो ब्राह्मणद्वारा होमं कारयित्वा सतंडुलान् घृ
तसाहितान् स्वन्नान्माषान् दद्यात् भविष्यपुराणे शीतकाले धनं दद्यान्नराणां शीतनाशनं भानोरायतने देवि सोऽश्वमेध
फलं लभेत् नरसिंहपुराणे शीतकाले सदा वह्निं प्रज्वालयति यो नरः सर्वसत्त्वहितार्थाय स्वर्गं सोऽप्सरसं लभेत्
एतज्ज्वालनमात्रे विष्णुधर्मोत्तरे शिशिरे सकलं कालं ग्रासं परगवे तथा दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति संवत्सरशतानि
च यमः प्रातः स्नायोतु द्वौ मासौ मानवा माघफाल्गुणौ देवान् पितृन् समभ्यर्च्य सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुरपि
प्रातः स्नायी भवेन्नित्यं द्वौ मासौ माघफाल्गुणौ यदीच्छेद्विपुलान् भोगान् चंद्रसूर्यग्रहोपमान् यमवाक्यानुसारेण
देवपितृतर्पणसहितं स्नानं कृतसंकल्पेनाशौचेऽपि कार्यं विष्णुवाक्यं तु अशौचे स्नानमात्रपरं अत्र प्रयागम

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

ॐ श्रीगणेशायनमः ॥ अथमाघमासकृत्यनिर्णयः ॥ मकरसंक्रमेतु

हेमाद्रिमतेनसंक्रांतिकालात् चत्वारिंशत्घटिकाः पुण्यकालः त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योमकरेतुदशाधिका इतिब्रह्मवै
वर्तवचनात् माधवमतेतुविंशतिः त्रिंशत्कर्कटकेपूर्वामकरेविंशतिःपराः अतीतानागतेपुण्येदेतूदग्दक्षिणायने
इतिवसिष्ठोक्तेः रात्रौमकरसंक्रमेतुपरदिनेसूर्योदयोत्तरंपूर्वमहर्दलंपुण्यं त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योमकरेतुदशाधिका
इतिचत्वारिंशत्घटिकापुण्यकालत्वात् भविष्योत्तरेपि कार्मुकंतुपरित्यज्यज्ञपंसंक्रमतेरविः प्रदोषेचार्द्धरात्रेवास्ना
नंदानंपरेहनीति बृहगाग्योपि यदास्तमनवेलायांमकरंयातिभास्करः प्रदोषेवार्द्धरात्रेवास्नानंदानंपरेहनीत्युक्तेपि
पूर्वार्द्धएवपरेहनीति रात्रौस्नानंनकुर्वीतविनावैराहुदर्शनादितिवचनसामर्थ्याच्च दिवासंक्रमेतु तद्दिनएव आस
न्नसंक्रमंपुण्यंदिनार्द्धस्नानदानयोरितियज्ञपार्श्वदेवलवचनादितिदिक् अत्रकृत्यशिवरहस्ये तस्यांकृष्णातिलैःस्ना
नकार्य्यचोद्वर्तनंतिलैः तिलाश्चदेयाविप्रेभ्यःसर्वदैवोत्तरायणे तिलतैलेनदीपाश्चदेयाः शिवगृहेशुभाः मक
रेदानविशेषोहेमाद्रौ धेनुंतिलमयींराजन्प्रदद्याच्चोत्तरायणे सर्वान्कामानवाप्नोतिविंदतेपरमंसुखमिति विष्णु
धर्मोत्तरे उत्तरेत्वयनेविप्रवसुदानंमहाफलं तिलपूर्णमनद्धाहंदत्वारोगैर्विमुच्यते इतिकल्पतरुःकालिकापुराणे
होमंतिलैःप्रकुर्वीतसर्वदैवोत्तरायणे योवैदेवायविप्रायहाटकेनसमंददेत् उत्तरायणमासाद्यनरःकस्मात्सशोचतीति
अत्रमूलकभक्षणनिषेधउक्तः तिथितत्वेस्कांदे पितृणांदेवतानांचमूलकंनैवदापयेत् ददन्नरकमाप्नोतिभुंजीतब्रा
ह्मणोयदि ब्राह्मणोमूलकंभुत्काचरेच्चांद्रायणंव्रतं अन्यथानरकंयातिक्षत्रीविट्शूद्रएवच वरंभुक्तमभक्ष्यतुपिवे

Page No 9 to 29

S. No 1 to 29

माघमासप्रारम्भः